Pentru ce strigi? Vorbeşte!
(Warum schreien? Sprich!)
Jeffersonville, Indiana, SUA
14. iulie 1963

Să rămînem un moment în picioare şi să ne aplecăm capetele pentru rugăciune. Există vreo cauză deosebită? Dacă există vreuna, faceţi-o cunoscută prin ridicarea mîinii către Dumnezeu şi spuneţi: „Doamne, Tu cunoşti necazul meu."

Tată ceresc, noi sîntem un popor favorizat că putem fi adunaţi în dimineaţa aceasta în casa Ta, pentru că noi ştim că mulţi ar fi vrut să fie în dimineaţa aceasta în locul acesta, dar ei se află în spitale, bolnavi pe paturi, dar nouă ne-ai dat această prioritate ca să fim astăzi aici. Doamne, noi nu venim aici numai ca să ne vedem unii pe alţii, cu toate că noi iubim părtăşia unii cu alţii aceasta am putea-o face şi în casele noastre ci noi am venit aici ca să avem părtăşie cu Acela care ne-a adunat aici ca fraţi şi copii iubiţi ai Lui.

Noi Îţi mulţumim acum. Singurul mod corect de a avea părtăşie cu Tine este în Cuvîntul Tău. Cuvîntul Tău este adevărul. Doamne, noi ne adunăm aici ca să fim întăriţi sufleteşte. Noi trebuie să avem putere ca să rezistăm să ne ducem crucea. Noi Te rugăm ca Tu să ne trimiţi Duhul Sfînt cel mare şi să ne întăreşti pe toţi. Te rugăm Tată, îngăduie cererile poporului Tău care s-a adunat aici şi care a ridicat mîinile către Tine, fiindcă ei au nevoie ca cererile lor să fie rezolvate. Răspunde fiecăruia în parte, Doamne.

Noi Îţi mulţumim acum că Tu ai păstrat viaţa sorei noastre Ugren în urma accidentului de ieri seară, care a avut loc aici pe stradă. Tu ai avut milă de ei, Doamne, şi noi Îţi mulţumim pentru aceasta.

Noi Te rugăm acum, Tată ceresc, ca Tu să rămîi cu noi în continuare şi să ne ajuţi în timp ce noi ne vom continua călătoria. Dă-ne puterea Ta de credinţă care ne înconjoară, ca să fim siguri că prezenţa Ta va fi cu noi. Iar în ceasul acela în care noi nu ne putem ajuta, să ştim că îngerii Tăi tăbăresc în jurul nostru, al celor care se tem de Tine, şi ne poartă ca să nu ne împiedicăm de vreo piatră. Noi ne rugăm ca Tu să ne dai acum binecuvîntarea Ta pentru Cuvîntul Tău şi să vorbeşti către noi şi în noi, în Numele lui Isus Hristos. Amin!

Eu sînt mulţumitor că soarele natural străluceşte afară. Azi dimineaţă timpul a fost foarte urît. Noi avem în ţinutul nostru un timp înnorat şi apăsător şi este foarte plăcut să vezi soarele strălucind şi luminînd.

Astăzi am avut o mică întîlnire familiară. M-am întîlnit cu fraţii mei şi cu unele rude care locuiesc în împrejurimile acestea, în casa sorei mele. Dacă s-ar aduna familia cea mare Branham din Kentucky şi de aici, mă gîndesc că ar trebui să închiriem oraşul, aşa de mulţi am fi. Dar a fost numai o mică întîlnire familiară. De obicei ne întîlneam toţi în casa mamei, şi ea era, cum s-ar zice, legătura cea mai veche dintre noi. Dar Dumnezeu a luat această legătură la cer. Eu sper că într-o zi ne vom întîlni cu toţii acolo din nou.

Nu demult am spus: „Ş¸tiţi voi, eu cred că voi scurta predicile duminicale la aproximativ 20-30 de minute şi apoi mă voi ruga pentru bolnavi." M-am gîndit şi în dimineaţa aceasta la ieri seară, cînd mi-a telefonat sora Downing şi Billy şi mi-a spus că ea şi sora Ugren au avut un accident pe drum încoace. În timp ce Billy se uita pe fereastră … (nu ştiu cît de tîrziu a fost, poate către dimineaţă, am avut numai puţin timp de dormit). M-am uitat înspre fratele Wood, la el nu mai era lumină. Am îngenunchiat pentru a mă ruga şi în acelaşi timp ceva mi-a spus: „Este în ordine." Apoi am spus către Billy: „Spune-i că totul va fi în ordine."

Eu sînt aşa de bucuros că le văd în dimineaţa aceasta aici. Ele şed aici în casa Domnului după accidentul de pe stradă oameni, care vă iubesc foarte mult şi vin aici mii de mile pentru a auzi Evanghelia; apoi m-am gîndit la o predică de 20 de minute şi aşa încet cum sînt eu, nu va fi bună. Astfel m-am gîndit, să predic mai puţin timp.

Frate Ugren, fiul tău a cîntat în dimineaţa aceasta: „Ce mare eşti." EL înseamnă mai mult în dimineaţa aceasta pentru el decît ieri după masă, pentru că Dumnezeul cel Mare al cerului a păstrat viaţa iubitei lui mame şi soră.

Astăzi aşteptăm un timp mare în Domnul. Eu am avut aici două sau trei texte diferite, pe care le-am citit şi nu mă puteam hotărî despre care să vorbesc în dimineaţa aceasta. Un text sună aşa: ***„Aruncaţi asupra Lui toate îngrijorările voastre, căci El însuşi se îngrijeşte de voi."*** La textul celălalt m-a adus de mult timp Billy Paul, adică celălalt fiu al meu, Iosif. Eu stăteam în camera mea şi el mi-a spus în timp ce privea înspre tablou (Billy adică Iosif, este ca toţi băieţii, entuziasmat de bărci şi cai, după cum ştiţi.) El a spus către mine: „Tată, are Isus o barcă?"

Eu i-am răspuns: „Nu ştiu."

După ce s-a ridicat şi a plecat afară, eu am început să meditez: „Are El o barcă?" De la această întrebare am

http://www.evanghelia.ro

luat un text pe care l-am notat aici în cartea mea: ***Are Isus o barcă?***

Eu m-am gîndit asupra acestui lucru, că Isus cînd a fost aici pe pămînt trebuia să-şi împrumute un trup ca să fie născut, un mormînt ca să fie înmormîntat, o barcă ca să predice din ea, dar El este Cîrmuitorul vaporului vechi din Sion. Mă gîndeam asupra acestor texte, dar vroiam să vorbesc despre ele poate mai tîrziu, înainte de a ne întoarce înapoi.

Voi ştiţi că eu vorbesc cu plăcere în acest tabernacol, căci este propria noastră biserică. Noi ne simţim liberi să spunem ceea ce ne spune Duhul Sfînt. În alte locuri ne simţim puţin mai îngrădiţi, fiindcă este biserica altora, chiar dacă bărbatul de la intrare ne doreşte bun venit, şi vrem să fim domni respectînd gîndurile şi învăţăturile lor.

Săptămîna aceasta am avut la fratele Burcham un timp minunat. Eu am vizitat fabrica de brînză. (Eu văd că el, soţia lui şi fiul lui sînt prezenţi aici.) Eu credeam că o fabrică de brînză este ceva ca şi celelalte locuri în care am fost, oarecum murdare şi delăsătoare. Oh, un lucru sigur pot să vă spun: acest loc nu este murdar. Este locul cel mai curat pe care l-am văzut vreodată, mai ales ca fabrică. Eu nu am înţeles şi am crezut: „Poate că produc zilnic 50 kg de brînză." Dar ei produc în fiecare zi 6 tone; trei dintre aceste fabrici care funcţionează. Eu mă gîndeam: „O, cine mănîncă toată brînza asta?" Dar Dumnezeu l-a binecuvîntat pe acest bărbat. Eu am avut prioritatea de a fi în casa lui cu o soţie drăguţă şi binecuvîntată. Nu există nici un motiv, pentru care nu ar trăi numai pentru Hristos, cum o şi fac de fapt. Eu l-am întîlnit pe fiul lui; ei au copii foarte drăguţi. Noi sîntem aşa de mulţumitori pentru această părtăşie pe care o avem împreună.

Eu am observat că bărbatul care a fost pastor la voi este fratele Gurley pe care îl cunosc, el este un bărbat din credinţa comunităţilor unite ale penticostalilor. L-am întîlnit demult în Jonesboro, Arkansas. Eu nu am ştiut că el a fost pastorul vostru.

Acum gîndiţi-vă la adunarea din seara aceasta şi dacă Domnul voieşte, eu sper, duminica viitoare voi vorbi din nou. Duminica următoare trebuie să fiu în Chicago. Eu voi pleca pentru un timp. Eu trebuie să-mi aduc familia înapoi în Arizona, deoarece copii trebuie să meargă la şcoală. Vom înceta să-l mai necăjim pe pastor, luîndu-i slujbele. Noi îi sîntem mulţumitori fratelui Neville pentru ospitalitatea lui. Voi ştiţi că eu am fost invitat, iar el este un frate aşa de iubitor, un fel de bărbat în care nu este fals, nici egoism, numai creştinism. Asta-mi place.

Acum vom citi cîteva versete din Scriptură şi comentariile. Eu nu ştiu cînd vom încheia cu aceste mesaje lungi. Nu demult am purtat o discuţie cu cineva, că vorbesc tot atît de mult, şi alcineva mi-a spus: „Dacă ai vorbi numai cîteva minute în felul acesta ascuns, noi nu am fi în stare să te înţelegem." El a spus: „Vorbeşte numai mai departe, după o vreme iese la suprafaţă." Poate Dumnezeu vrea să o facem în felul acesta.

Ne mai aplecăm încă o dată capetele. Doamne, Cuvîntul Tău este deschis pe această masă şi noi ştim că într-o zi va fi închis pentru ultima dată; atunci Cuvîntul va fi trup. Pentru aceasta sîntem mulţumitori în dimineaţa aceasta. Deschide-ne prin Duhul Sfînt descoperirea acestui Cuvînt pe care îl vom citi. Fie ca Duhul Sfînt să ne înveţe aceste lucruri pe care noi trebuie să le ştim, ascultînd atenţi la fiecare Cuvînt adînc. Fie ca şi acei care ascultă această bandă de magnetofon, să asculte atenţi şi să înţeleagă ce vrea Duhul Sfînt să le descopere; căci noi recunoaştem cînd Tu ne vei unge, şi această ungere nu va fi în zadar. Ea are un scop ca să lucreze spre slava lui Dumnezeu. Doamne, deschide inimile şi minţile noastre.

Fie ca noi să avem libertate să vorbim şi libertate să putem asculta, să avem credinţă ca să putem crede ceea ce ascultăm din Cuvîntul Tău care ne poate da viaţă veşnică în ziua aceea mare care vine. Doamne, binecuvîntează-ne astăzi. Mustră-ne în ceea ce sîntem pe dos. Lasă-ne să ştim greşelile pe care le avem. Binecuvîntează-ne în ceea ce este corect, ca noi să ştim pe ce cale mergem şi cum să umblăm în această lume, aducîndu-I onoare lui Isus Hristos în viaţa noastră, Celui care a murit ca să ne dea nouă viaţă dincolo, în locul cel mare. Noi Te rugăm toate acestea Tată, în Numele Domnului Isus Hristos. Amin.

Aş vrea în dimineaţa aceasta să citesc din două texte din Biblie, unul este din Exod, mai bine zis amîndouă sînt din Exod. Unul din Exod 13, 21-22 şi următorul din Exod 14, 10-12. Acum citesc din Exod 13, 21:

> ***Domnul mergea înaintea lor, ziua într-un stîlp de nor, ca să-i călăuzească pe drum, iar noaptea într-un stîlp de foc, ca să-i lumineze, pentru ca să meargă şi ziua şi noaptea. Stîlpul de nor nu se depărta dinaintea poporului în timpul zilei, nici stîlpul de foc în timpul nopţii.***
>
> Acum din Exod cap. 14 de la vers. 10:
>
> ***Faraon se apropia. Copiii lui Israel şi-au ridicat ochii şi iată că egiptenii veneau după ei. Şi copiii lui Israel s-au spăimîntat foarte tare, şi au strigat către Domnul după ajutor. Ei au zis lui Moise: „Nu erau oare morminte în Egipt, ca să nu mai fi fost nevoie să ne aduci să murim în***

http://www.evanghelia.ro

pustie? Ce ne-ai făcut de ne-ai scos din Egipt? Nu-ți spuneam noi în Egipt: Lasă-ne să slujim ca robi Egiptenilor, căci vrem mai bine să slujim ca robi Egiptenilor decît să murim în pustie?" Eu voi mai citi cîteva versete:

Moise a răspuns poporului: „Nu vă temeți de nimic" (Ascultați acum cu atenție) ***„Nu vă temeți de nimic, stați pe loc, şi veți vedea izbăvirea, pe care v-o va da Domnul în ziua aceasta; căci pe Egiptenii aceştia, pe care-i vedeți azi, nu-i veți mai vedea niciodată. Domnul se va lupta pentru voi; dar voi, stați liniştiți." Domnul a zis lui Moise: „Ce rost au strigătele acestea? Spune copiilor lui Israel să pornească înainte.Tu, ridică-ți toiagul, întinde-ți mîna spre mare, şi despică-o; şi copiii lui Israel vor trece prin mijlocul mării ca pe uscat. Eu voi împietri inima Egiptenilor, ca să intre în mare după ei. Şi Faraon şi toată oastea lui, carăle şi călăreții lui, vor face să se arate slava Mea. Şi vor şti Egiptenii că Eu sînt Domnul cînd Faraon, carăle şi călăreții lui, vor face să se arate slava Mea." Îngerul lui Dumnezeu, care mergea înaintea taberei lui Israel, Şi-a schimbat locul, şi a mers înapoia lor, şi stîlpul de nor care mergea înaintea lor, şi-a schimbat locul, şi a stat înapoia lor. El s-a aşezat între tabăra Egiptenilor şi tabăra lui Israel. Norul acesta pe o parte era întunecos, iar pe cealaltă lumina noaptea. Şi toată noaptea cele două tabere nu s-au apropiat una de alta. Moise şi-a întins mîna spre mare. Şi Domnul a pus marea în mişcare printr-un vînt dinspre răsărit, care a suflat cu putere toată noaptea; el a uscat marea, şi apele s-au despărțit în două. Copiii lui Israel au trecut prin mijlocul mării ca pe uscat, şi apele stăteau ca un zid la dreapta şi la stînga lor. Egiptenii i-au urmărit; şi toți caii lui Faraon, carăle şi călăreții lui au intrat după ei în mijlocul mării. În straja dimineții, Domnul, din stîlpul de foc şi de nor, S-a uitat spre tabăra Egiptenilor, şi a aruncat învălmăşala în tabăra Egiptenilor. A scos roatele carălor şi le-a îngreuiat mersul. Egiptenii au zis atunci: „Haidem să fugim dinaintea lui Israel, că Domnul se luptă pentru el împotriva Egiptenilor."***

Cuvîntul Domnului este aşa de mare, aşa de bun, că este imposibil să te opreşti a-l citi. El devine viață pe cînd îl citim. Eu mă gîndesc, că în textul acesta din dimineața aceasta … deşi este înregistrat, vreau să spun ceva la început: eu cred că motivul este … ieri, pe cînd mă gîndeam şi studiam această temă, mă gîndeam: „Dacă Domnul voieşte, mîine voi vorbi despre această temă, pentru că îmi dă mult de gîndit." Eu sper că această temă vă va da la toți de gîndit, ca să vedem şi să lucrăm, ca noi să cercetăm puțin, întrucît noi vom compara timpul acela cu timpul nostru.

Eu doresc să iau aceste patru cuvinte ca text: ***De ce strigi? Vorbeşte!*** Aici în vers. 15 Dumnezeu i-a spus lui Moise: „De ce strigi la Mine? Vorbeşte poporului, să înainteze." ***De ce strigi? Vorbeşte!***

Aceasta este o temă de necuprins şi eu voi încerca să trec prin ea cît se poate de repede, dar totuşi cum ne va călăuzi Duhul Sfînt. Eu vreau să mă gîndesc la acest text, cînd Moise a strigat către Dumnezeu în timpul necazului şi Domnul i-a vorbit mustrător lui Moise, chiar cînd el avea greutăți. Se pare ceva natural ca o persoană cînd are greutăți să strige la Dumnezeu. Dar ce fel de mustrare de la Dumnezeu, atunci cînd mustră omul pentru că a strigat la El.

Deseori cînd privim în Scriptură în felul nostru propriu, ni se pare foarte dur, dar dacă cercetăm puțin mai departe constatăm că Dumnezeul cel înțelept ştie ce face. EL ştie cum să procedeze cu aceste lucruri şi cu oamenii. EL ştie ce este în om. EL îl cunoaşte, noi nu. Noi ştim aceasta numai din punct de vedere intelectual. EL ştie ce este într-adevăr în om.

Moise s-a născut în lumea aceasta ca băiat talentat. El a fost născut ca să fie profet, un eliberator. El a fost născut cu această calitate, ca fiecare om care vine în lumea aceasta cu o calitate. Eu cred în ştiința mai dinainte a lui Dumnezeu alegerea dinainte nu că El ar vrea ca cineva să meargă în pierzare, ci ca toți să se pocăiască; dar totuşi pentru că El este Dumnezeu, trebuie să ştie sfîrşitul înaintea începutului, şi El îl ştie. Dacă El nu ar şti aceasta, atunci El nu ar fi infinit şi dacă nu este infinit, atunci El nu este Dumnezeu. Dumnezeu nu a vrut ca cineva să meargă în pierzare, dar El ştie cine va fi pierdut şi cine nu.

Acesta este motivul. Scopul direct pentru care Isus a venit pe pămînt, a fost să îi salveze pe aceia pe care i-a văzut Dumnezeu, prin ştiința Lui mai dinainte, că doreau să fie salvați, căci lumea întreagă era condamnată. Eu nu văd nici o posibilitate de a învăța în alt fel decît pe baza ştiinței dinainte a lui Dumnezeu. Biblia scrie clar că El ştie sfîrşitul înaintea începutului şi îl poate spune. De aceea, dacă cineva încearcă să fie ceea ce nu este, atunci

http://www.evanghelia.ro

el face aceasta ca o imitaţie şi se va descoperi mai devreme sau mai tîrziu. Păcatele voastre vă vor da pe faţă. Voi nu puteţi să le acoperiţi. Există numai o acoperire pentru păcate, acesta este sîngele lui Isus Hristos. Dar acesta vă poate ajuta numai dacă Dumnezeu v-a chemat înainte de întemeierea lumii.

De aceea s-a vărsat sîngele, nu ca să fie călcat, nu ca să fie luat în rîs sau să fie disprețuit şi vorbit de rău; s-a întîmplat cu un scop anumit. Aşa este. Nu ca să se joace cu el, nu ca să fie imitat şi să se spună că păcatele sînt acoperite, dacă ele nu sînt. Păcatele pot fi acoperite numai dacă numele a fost scris în Cartea vieții Mielului înaintea întemeierii lumii. Isus însuşi a spus: „Nimeni nu vine la Mine dacă nu este atras de Tatăl Meu, care M-a trimis şi toți aceia pe care Mi *i-a dat* (trecut) Tatăl Meu, vor veni la Mine." Voi nu puteți face aceste cuvinte mincinoase. Ele ne-au fost lăsate ca adevăr şi îndrumare.

Moise a fost născut cu un dar de credință, Moise a avut o credință mare. Noi vedem că această credință a ieşit la suprafață după un timp. El a fost născut într-o familie mare. Noi ştim că tatăl şi mama lui se trăgeau din leviți. Povestirea pe care am citit-o din Exod, descrie viața acestui caracter aşa de minunat. Moise a fost unul din cele mai mari caractere ale Bibliei, deoarece el a fost un tip direct înspre Domnul Isus.

Naşterea lui a fost deosebită, ca şi aceea a Domnului Isus. El a fost născut într-un timp de prigonire, ca şi Domnul Isus. El a fost ascuns de părinții lui de duşmani, ca şi Domnul Isus. La timpul lui a luat slujba în primire, ca şi Domnul Isus. El a fost un conducător, ca şi Domnul Isus. El a fost un profet, ca şi Domnul Isus. El a fost un dătător de legi, ca şi Domnul Isus.

Noi constatăm că Moise a murit pe stîncă şi trebuie să fi fost înviat, căci 800 de ani mai tîrziu a fost văzut pe munteleschimbării la faţă şi vorbea cu Domnul Isus. Îngerii l-au luat şi nimeni nu ştie unde a fost înmormîntat. Nici măcar satana nu ştia. Sincer să spun: eu nu cred că el a fost vreodată înmormîntat. Eu cred că Dumnezeu l-a luat la El. El a murit pe stînca pe care a urmat-o toate zilele vieții Lui. Moise a fost un tip desăvîrşit înspre Hristos. El a fost un împărat peste popor, el a fost o oglindire a lui Hristos.

Vedeți, el s-a născut cu acest dar mare şi calitate în el. Apoi era nevoie numai ca ceva să lumineze calitățile lui ca să le aducă la viață. Vedeți, sămînța lui Dumnezeu a fost pusă în noi înainte de întemeierea lumii. Îndată ce această lumină luminează sămînța, ea este adusă la viață. Dar mai întîi trebuie să vină lumina peste sămînță.

Deseori am învățat despre femeia de la fîntînă care era într-o astfel de stare. Deşi era o persoană cu un renume rău, viața ei era înjosită şi era într-o astfel de stare, dar tradițiile nu au atins-o niciodată. Dar totuşi cînd a pătruns lumina, ea a recunoscut repede, căci în ea era ceva care putea răspunde.

Dacă adîncul cheamă adîncul, atunci de undeva din adînc trebuie să vină răspunsul. Moise a fost născut ca profet, dar el a fost crescut şi învățat într-o şcoală intelectuală în palatul lui faraon. Faraonul Seti, în timpul căruia a fost crescut, era un bărbat care mai avea respect şi credea că Iosif a fost un prooroc al Domnului. Dar după Seti a venit Ramses, care nu dădea nimic pe Iosif. De aceea au început greutățile, cînd a fost ridicat un faraon care nu-l cunoştea pe Iosif.

Să vorbim puțin despre aceste calități mari, înainte de a trece la textul principal. Eu am un mod deosebit, mă fixez pe un text şi apoi clădesc pe el. Domnul să ne ajute în timp ce noi vom clădi în dimineața aceasta.

Moise a fost născut cu acest dar mare al credinței, apoi el a fost uns la rugul aprins şi însărcinat ca să elibereze poporul. Vedeți, ce calități mari avea acest bărbat. El a fost născut pentru un scop anume. Dumnezeu a avut un scop. Dumnezeu are un scop cu voi, de aceea sînteți aici. Dacă ați putea numai să vă ocupați locul, atunci l-ați scuti pe Dumnezeu şi pe voi înşivă de multe greutăți.

Moise a fost născut, iar mai tîrziu a fost adus la locul unde a fost uns. Observați, sămînța zăcea acolo cu această concepție intelectuală, cu toată credința cu care a fost născut pentru a elibera acest popor, totuşi nu a venit la viață pînă cînd lumina din rugul aprins nu a luminat peste ea pînă cînd a văzut, nu ceva despre care a citit, ci ceva care vedea cu ochii lui, ceva ce îi vorbea lui şi cu care a vorbit. Oh, cum a adus aceasta lucrurile la viață!

Eu mă gîndesc că oricare bărbat sau femeie, băiat sau fată, care meditează asupra Cuvîntului cu o pricepere mintală, nu va putea niciodată să fie într-o stare fundamentală deplină, pînă cînd nu se întîlnesc cu lumina care aduce Cuvîntul la realitate.

Eu cred că nici o biserică, oricît de intelectuală ar fi ea, nu poate propăşi cu practicile ei pînă cînd cele supranaturale nu au fost făcute de cunoscut în popor şi ei pot să vadă aceasta, deci ceva prin care Cuvîntul scris să fie legitimat, ceva către cine ei să vorbească şi ceva care le răspunde.

Gîndiți-vă că atunci cînd Moise s-a întîlnit cu acest rug aprins, Cuvîntul a fost legitimat exact. A fost Cuvîntul. Moise nu trebuia să se îngrijoreze spunînd: „Ce este cu vocea aceasta aici? Ce este cu această ființă aici?", căci Dumnezeu a spus deja în Genesa: „… Urmaşii tăi vor trăi ca străini în această țară, dar după patru

http://www.evanghelia.ro

sute de ani, vor fi scoşi cu o mînă puternică şi aduşi în țara aceasta. Dar măsura de răutate a amoriților încă nu este plină."

Înainte cu sute de ani, Dumnezeu a spus că Israelul va trăi ca străin într-o țară străină, va fi asuprit şi va rămîne 400 de ani acolo, ca apoi Dumnezeu să-i scoată cu o mînă puternică. Voi vedeți că Moise a ştiut mintal de rugul aprins şi că sămînța care a fost pusă în el era în inima lui. El a încercat prin experiența lui rațională cu Cuvîntul, să îi cheme afară şi să-i elibereze, pentru că ştia că a fost născut pentru aceasta. El ştia că timpul despre care a vorbit Scriptura, s-a încheiat, pentru că ei erau de 400 de ani acolo.

Noi o ştim acum; un bărbat m-a întrebat acum cîteva momente despre venirea Domnului şi răpire. Noi ştim că am ajuns la sfîrşitul timpului. Timpul răpirii este aproape. Noi credem în răpirea prin credință care ține comunitatea împreună şi dă o putere supranaturală, care poate transforma aceste trupuri în care trăim. Noi Îl vedem pe Dumnezeu care îl învie pe mortul de pe podea sau din curte, îl poate aduce la viață şi să-l pună înaintea noastră. Dacă noi Îl vedem pe Dumnezeul care poate lua cancerul de la un omul care mai este numai o umbră şi îl poate întări, atunci aceasta poate să îi dea omului o credință de răpire; trupul lui Hristos este adunat repede, într-un moment este transformat şi luat la cer.

Da, trebuie să se întîmple ceva asemănător. Şcolile şi teologiile noastre nu pot să facă aşa ceva. În privința cunoştinței ele sînt în ordine, dar voi trebuie să vă întîlniți cu această lumină. Voi trebuie să găsiți acest ‚ceva'.

Aici şi-a întemeiat Moise chemarea lui pe Cuvînt (şi ea a fost mare), pînă într-o zi cînd el s-a întîlnit cu lumina aceea şi însuşi Cuvîntul i-a răspuns. Apoi a primit ungerea care a uns ceea ce a purtat el în interior, ceea ce el înțelegea mintal, credința, care a fost întemeiată pe credința în Dumnezeu, care l-a pus deoparte încă în pîntecele mamei sale. Atunci cînd el a pătruns în prezența acestei lumini, aceasta a uns ceea ce credea el.

Ce ungere! El a fost însărcinat. Noi ştim că Moise a auzit despre aceasta de la mama lui. El ştia ce se va întîmpla. El ştia că trăieşte în timpul respectiv. Apoi a constatat că este un laş şi credința lui a scăzut puțin. Dar cînd a venit la rug, Dumnezeu i-a spus: „Am auzit strigătul poporului Meu şi Mă gîndesc la făgăduința pe care am făcut-o părinților lor: Avraam, Isaac şi Iacov. De aceea am venit jos."

EU, este un pronume personal. „EU am venit ca să-i eliberez." Aş vrea să mai adaug ceva, Dumnezeu să mă ierte dacă nu este corect: „EU lucrez pe pămînt numai printr-un singur om. EU sînt vița iar voi sînteți vlăstarele. Mă descopăr numai cînd găsesc un om; şi acum Eu te-am ales pe tine ca să te trimit să-i scoți afară." Fiți atenți! „Eu voi fi cu gura ta. Ia acest toiag."

Moise a spus: „Care este dovada că Tu vrei să mă trimiți, că m-ai uns şi că vei face lucrurile acestea?"

EL a spus: „Ce ai în mîna ta?"

El a răspuns: „Un toiag."

EL a spus: „Aruncă-l jos!" şi s-a făcut un şarpe Moise a fugit.

EL i-a spus: „Ridică-l sus!" ş¸i s-a făcut iarăşi un toiag. EL i-a spus: „Bagă mîna ta în sîn", şi cînd a scos-o afară a fost plină de lepră; a băgat-o iarăşi în sîn şi cînd a scos-o afară a fost vindecată. Moise putea să spună că a văzut slava lui Dumnezeu.

Pentru Moise nu mai era nici o întrebare. Ați observat vreodată că el nu s-a mai întors niciodată în pustiu? El ştia că este uns. El ştia că toate aceste lucruri erau în inima lui, aceste calități mari şi frumoase; şi ele au fost unse. Acum el era pregătit, era pregătit să meargă. El s-a dus jos în Egipt. Dumnezeu i-a spus: „EU voi fi cu tine." Cu aceasta s-a terminat. „EU voi fi cu tine." Asta a fost tot ce avea nevoie Moise în inima lui pentru această slujbă mare. Acum Dumnezeu zice: „EU voi fi cu tine."

Dumnezeu a legitimat ceea ce susținea Moise. Moise a susținut: „Eu m-am întîlnit cu Dumnezeu." EL a spus: „Spune-le că Cel ce se numeşte **EU SÎNT** m-a trimis."

Ei spuneau: „Aici este un bărbat, un oarecare fanatic care s-a ridicat şi a făcut fel şi fel de încercări ca să ne scoată din robie." Voi ştiți cum le merge oamenilor care sînt robiți şi în sclavie. Mereu vine cineva cu un fel de senzație, după cum ştiți, pentru ca să facă ceva. Dumnezeu i-a promis lui Moise: „**EU** voi fi cu **tine**, Eu voi fi în **tine**. Cuvintele MELE vor fi cuvintele **tale**. **Tu** spune numai cuvintele Mele, vorbeşte numai ceea ce îți spun Eu."

Cînd Moise s-a dus jos şi i-a chemat, cînd stătea înaintea lui faraon şi i-a spus că Dumnezeu, Domnul evreilor, a spus: „Scoate copiii afară!", el totuşi nu a vrut să-i lase. Apoi el a făcut un semn înaintea bătrînilor şi înaintea lui faraon, semne pe care le făcea Dumnezeu.

El a spus: „Mîine în timpul acesta va apune soarele. Va fi întuneric în tot Egiptul." Exact aşa s-a întîmplat. Apoi a spus: „Vor veni muşte asupra țării." El a ridicat toiagul şi a chemat muştele, şi muştele au venit. El proorocea şi tot ce proorocea, se întîmpla totul întocmai. A fost Dumnezeu.

http://www.evanghelia.ro

Dumnezeu l-a chemat înainte de naştere, a pus calităţi mari de credinţă în el, apoi a venit cu prezenţa Lui, a uns acest ceva mare în el şi l-a trimis cu Cuvîntul. El a fost confirmat în cererile lui, indiferent cîţi imitatori s-au ridicat şi ce s-a mai întîmplat; Dumnezeu a vorbit şi Moise a fost identificat. Ceea ce spunea Moise, Dumnezeu **împlinea**. Eu doresc, ca voi să nu uitaţi niciodată acest cuvînt. Ceea ce spunea Moise, Dumnezeu împlinea, căci Cuvîntul lui Dumnezeu era în Moise. „EU voi fi cu gura ta; tu vei spune lucrurile potrivite."

Deci, ceea ce spunea Dumnezeu, spunea prin Moise, şi aceasta dovedea şi împuternicea ceea ce susţinea el.

Mama lui i-a povestit poate lui Moise despre naşterea lui deosebită, şi că ceasul s-a apropiat de timpul cînd trebuie să se întîmple eliberarea. Amram şi Iochebed, urmaşii lui Levi, au început să se roage către Dumnezeu pentru un eliberator. Voi vedeţi, dacă se apropie timpul eliberării, oamenii încep să se roage şi cer acest lucru. Fără îndoială că Iochebed i-a povestit de multe ori, (şi mama lui care era doică voi cunoaşteţi povestirea i-a povestit) despre rugăciunile lor. „Moise, cînd ai fost tu născut, fiul meu, ai fost un copil deosebit, tu erai altfel. Ceva s-a întîmplat la naşterea ta!"

Nu demult le-am arătat copiilor o dramă. Eu am spus: „Pe cînd era Amram în rugăciune, a văzut un înger care şi-a scos sabia, a întins-o înspre nord şi a spus: ‚Tu vei primi un copil şi el îi va conduce pe copii înspre nord în ţara făgăduită!'„ Eu le-am prezentat-o astfel copiilor mici, pentru ca ei să înţeleagă. Priceperea lor nu este aşa de dezvoltată, ca la voi cei maturi. Voi înţelegeţi lucrurile după cum vi le descoperă Duhul Sfînt.

Deşi mama lui Moise i-a spus aceste lucruri şi el le ştia, totuşi el avea nevoie de o altă atingere. **Învăţătura era bună, dar el avea nevoie de o legătură personală.**

De această legătură are nevoie lumea astăzi, de această legătură are nevoie astăzi Biserica. Aceasta este ceea ce au nevoie astăzi toţi fiii şi fiicele lui Dumnezeu. Şi ca să deveniţi fii şi fiice aveţi nevoie de legătura personală. Voi ştiţi că Cuvîntul este adevărat; voi ştiţi că este corect. Dar atunci cînd contactul este făcut, vedeţi cum se întîmplă lucrurile; atunci voi ştiţi că sînteţi pe calea cea bună. Fiţi atenţi, întotdeauna va fi conform Scripturii, cum a şi fost.

Rugăciunea lui Amram era conform Scripturii. Rugăciunile lor erau conform Cuvîntului făgăduit. Dumnezeu a făgăduit să facă eliberarea în timpul acela. Ei s-au rugat pentru aceasta şi s-a născut un copil deosebit.

Fiţi atenţi! Oh, cum iubesc eu aceasta! În timpul acela faraon a ucis toţi copii cu sabia, cu „sabia străjerilor". Aceşti copii mici au fost străpunşi şi aruncaţi la crocodili. Crocodilii s-au îngrăşat poate cu trupurile copiilor evrei.

Biblia spune că părinţilor nu le-a fost frică de ordinul lui faraon de a omorî copiii. Lor nu le-a fost frică, pentru că au văzut de la început ceva în acest copil. Ei au văzut că acesta este un răspuns la rugăciunile lor.

Moise avea toate aceste lucruri ca bază, şi Moise ştia exact că a fost trimis cu scopul de a-i elibera pe copiii lui Israel. Vedeţi, întreaga temelie se completează. Dacă voi primiţi ceva şi puteţi să dovediţi aceasta cu Scriptura: „Aceasta se va întîmpla", şi apoi se întîmplă, „Aceasta va fi în timpul acela", şi apoi se întîmplă, apoi totul se cuprinde şi ne arată tabloul întreg.

Oh, cum ar trebui să fie acest tabernacol în dimineaţa aceasta, cum ar trebui să fim noi ca oameni în ceasul acesta, frate Neville, în timp ce părul nostru încărunţeşte, umerii noştri se apleacă, şi cînd vedem că lumea este aruncată dintr-o parte în alta noi totuşi să putem privi în sus şi să vedem că timpul făgăduinţei se apropie. Eu mă gîndesc de multe ori că dacă cineva ar intra dintr-o dată în aceste lucruri, el nu le-ar înţelege; dacă cineva le-ar înţelege şi ar intra deodată, l-ar strămuta aproape în veşnicie aşa un gînd de răpire pe care voi nu l-aţi cunoscut înainte să trecem prin lucrurile pe care le-am văzut, să le recunoaştem şi să înţelegem, să intrăm dintr-o dată în ele. Bărbatul sau femeia, băiatul sau fata, vor ridica poate mîinile şi vor zice: „Lasă-ne să mergem, Doamne Isuse!" Oh, cît de aproape este ceasul!

Moise ştia că a fost născut pentru scopul acesta, se uita pe fereastră şi îi observa pe evrei cum lucrau. El se uita în Scriptură; ea zice: „Ei vor trăi 400 de ani ca străini, dar totuşi îi voi scoate cu o mînă puternică." După ce s-a întors însărcinat şi uns, el a ştiut că a fost născut pentru aceasta, şi avea credinţă, el vedea prin credinţă, îi vedea pe oamenii aceştia şi ştia că ei sînt copiii lui Dumnezeu, pentru că Cuvîntul spunea aşa. Ei nu aparţineau de lume şi nu erau ca toţi ceilalţi. Ei erau altfel. Ei erau din cei de afară şi cei fanatici pentru cei mari din Egipt, şi el urma să devină fiul lui faraon şi să preia împărăţia.

Dar adînc în inima lui era ceva, o credinţă sinceră care nu privea înspre aceste lucruri, la strălucirea care urma s-o moştenească; el a privit la făgăduinţa lui Dumnezeu şi ştia, că timpul se apropie. Ce s-o mai fi gîndit bărbatul acesta! Într-o zi aş vrea să vorbesc cu el asupra acestor lucruri, cînd îl voi întîlni pe partea cealaltă.

Voi spuneţi: „Aceasta este o nebunie, frate."

http://www.evanghelia.ro

Nu, nu este. Prin harul lui Dumnezeu îl voi întîlni pe Moise. Desigur. Într-o zi voi vorbi cu el, cu Moise însuşi. Aş vrea să-l întreb despre timpul pregătirii lui şi cum diavolul a vrut să-l încurce spunînd: „Ah, oamenii nu te vor crede. Treaba aceasta nu are nici o însemnătate." Dar cînd iese1 sămînța la viață, a atins-o ceva; el ştia că ceva se va întîmpla. El s-a uitat la ceasul lui şi a înţeles cît este de tîrziu. El a recunoscut. Cum s-o fi gîndit el în timp ce era atent la aceasta!

Dar cînd a cuprins toate aceste lucruri, aceste lucruri mari pe care le-a văzut timpul conform Scripturii, rugăciunea tatălui său şi a mamei sale, naşterea lui deosebită şi că el este un copil deosebit. În tot timpul acesta a fost ceva în el, iar acum s-a ridicat şi a încercat să facă ceva conform pregătirii şi şcolii lui militare, pentru a elibera copiii şi a dat greş. Apoi s-a retras în pustiu şi s-a căsătorit cu o fată drăguță etiopiană. Ei au avut un fiu cu numele Gherşom.

Într-o zi pe cînd păştea turma, văzu pe vîrful muntelui un rug în flăcări. El s-a dus acolo sus; nu era o închipuire, nu era o falsificare, nici înşelăciune, nici o erezie sau o amăgire optică, ci era însuşi Dumnezeul lui Avraam într-o lumină, un stîlp de foc în tufiş. Focul care venea ca valurile nu a distrus tufişul. Vocea biblică, vocea lui Dumnezeu, a vorbit de acolo şi a zis: „EU Te-am ales. Tu eşti bărbatul. EU te-am ales pentru scopul acesta. EU ți-o dovedesc aici prin semne. Tu cobori jos ca să-i eliberezi pe copii, căci Cuvîntul Meu trebuie împlinit."

Oh, Cuvîntul Lui trebuie să se împlinească şi pentru timpul acesta. Noi trăim în ceasul acesta. Indiferent de ceea ce spune cineva, Cuvîntul trebuie să se împlinească. Cerul şi pămîntul vor trece, dar Cuvîntul Său nu va trece.

Cînd Moise a cuprins toate acestea şi a privit din toate părțile, credința lui a fost unsă. Amin! Oh, ce gînd! Această lucrare pe care a văzut-o în Scriptură, îl îndrepta întocmai spre ceea ce era el; vorbirea lui Dumnezeu şi dovada, au uns credința care erau în el, **pentru a începe lucrarea**. Ce ar trebui să realizeze acest Cuvînt în noi!

Noi avem nevoie de pocăință. Noi avem nevoie de o trezire. Eu îmi spun mai întîi *mie personal*. Eu am nevoie de o trezire. Eu am nevoie de ceva. Eu v-am spus deja în dimineața aceasta că îmi voi vorbi mie sau despre mine. Eu am nevoie de o trezire. Dacă mă gîndesc la această dovadă mare totul este arătat complet. A uns credința lui Moise, cu toate că el încă nu vedea nimic.

El a fugit atunci din Egipt, deşi putea să facă o răscoală. El putea să facă o revoluție, putea să ia o armată să se lupte. Ar fi avut multe mii de partea lui. Dar voi vedeți, în loc de aceasta, el s-a temut şi nu a făcut-o, deşi ar fi avut armata de partea lui. Dar după 40 de ani el vine înapoi, la vîrsta de 80 de ani, numai cu un toiag în mînă. De ce? Ceea ce ardea adînc în inima lui s-a transformat în realitate. Acum el era uns. El ştia că are pe AŞA VORBEŞTE DOMNUL. Nu mai exista nimic ce ar fi putut să îl mai oprească. El nu a mai avut nevoie de armată. Dumnezeu era cu el; aceasta era totul ceea ce avea nevoie Dumnezeu era cu el.

Oh, dacă ştiți că Dumnezeu v-a trimis să faceți ceva anumit şi voi vedeți că se apropie de împlinire, atunci nu există nimic ce ar putea înlocui lucrul acela anumit. Asta este.

Eu îmi amintesc că Domnul mi-a spus de multe ori anumite lucruri care se vor întîmpla; şi eu mă îndreptam spre ele şi s-au întîmplat exact aşa. Oh, ce fel de simțămînt! Situația este sub control. Asta este. Pentru că Dumnezeu a spus-o aşa.

Eu şi mulți dintre voi îşi amintesc de învierea băiatului acela mic din Finlanda care a fost omorît într-un accident de maşină. Eu stăteam acolo la marginea drumului şi eram gata să plec de lîngă acel copil, apoi m-am întors, am privit înapoi şi am simțit o mînă pe umărul meu. Eu am crezut că este fratele Moore, dar nu era nimeni în apropierea mea.

Eu am privit în jur şi am văzut un munte: „Muntele acesta l-am mai văzut undeva, dar noi nu am venit pe drumul acesta. Noi am venit pe un alt drum. Unde este muntele acesta?" M-am uitat încolo şi am văzut maşina accidentată şi băiatul cel mic cu părul tăiat foarte scurt, ochii erau întorşi ca la fratele Way acum cîteva zile, cînd a leşinat; piciorul cel mic era străpuns prin ciorap şi picioarele lui mici erau fracturate, sîngele îi curgea din ochi, nas şi din urechi. Eu am văzut pantalonii scurți care erau încheiați într-o parte şi ciorapii lui, cum purtam noi cu ani în urmă. M-am uitat în jur; era exact tabloul acela care mi l-a arătat Duhul Sfînt cu doi ani în urmă. Voi toți din țară, ați scris acest eveniment în Bibliile voastre că se va întîmpla.

Oh, acolo s-a apropiat situația. Eu nu am luat în seamă dacă este mort sau ce ar fi spus cineva; s-a întîmplat deja. El trebuia să vină înapoi.

Eu am spus: „Dacă acest copil nu învie din morți, atunci eu sînt un prooroc fals şi nu l-am reprezentat pe Dumnezeu în mod drept, căci acum doi ani mi-a spus în țara mea, că se va întîmpla." Acolo stăteau predicatori şi alții. Este scris în Bibliile noastre pe foile nescrise, şi acum este aici. Eu am citit ceea ce mi-am scris în Biblie, că

http://www.evanghelia.ro

va fi într-o țară unde sînt stînci şi că el va fi ucis pe marginea dreaptă a străzii. Eu am spus: „Asta este; nimic nu o mai poate opri." Situația este sub control.

Credința care era în inima mea, a fost unsă. Oh, dacă aş putea numai să explic aceasta! Credința pe care o aveam în Dumnezeu îmi spunea: „Situația este acum sub control. Aici este ceea ce ți-am arătat Eu cu doi ani în urmă. Aici este într-o ordine perfectă. Singurul lucru pe care trebuie să-l faci este: **Vorbeşte Cuvîntul**." Şi băiatul cel mic a înviat din morți.

Eu m-am gîndit şi am privit într-acolo, unde şade fratele Sothman şi Banks Wood. Nu demult au fost în Alaska Highway la mine. Eu stăteam aici în adunare şi vă povesteam despre un animal care arăta ca un cerb, a cărui coarne erau de 42 țoli (1 m), şi despre un urs grizly argintiu. Eu nu am fost niciodată acolo. Mi-a fost arătat cum îl voi prinde, cîți vor fi cu mine şi cum vor fi îmbrăcați. Fiecare dintre voi ştia dinainte cu cîteva săptămîni că se va întîmpla.

Cînd m-am dus în locul acela, nu am ştiut că acest animal era culcat acolo. M-am îndreptat înspre animal, ceea ce de fapt este imposibil; dacă aude un vînător această bandă, ştie, că nu te poți apropia mult de un animal. Sare şi fuge. Acesta nu a făcut aşa.

El atîrnă acolo în camera de studiu. Acolo atîrnă această blană argintie. Alături mai este şi un metru pentru a putea măsura exact lungimea coarnelor, căci de obicei cornul se micşorează şi se uscă după moarte cu 2 țoli sau mai mult. Dar acestea nu s-au micşorat. Mai sînt tot 42 de țoli. Acolo este blana argintie; este exact de o lungime de 7 picioare (2, 31 m). Totul este acolo, exact cum a fost spus.

Cînd mi-a spus acest bărbat: „Uită-te aici frate Branham, noi avem acum animalul despre care ne-ai povestit, dar tu ai spus, înainte de a coborî tu la poalele muntelui, vei doborî un urs grizly, acolo unde sînt băieții cu cămăşile verzi", am spus eu: „Este AŞA VORBEŞTE DOMNUL. Dumnezeu a spus aşa."

El a spus: „Frate Branham, eu pot să văd la multe mile depărtare, dar nu este nimic. De unde să vină el?"

Eu am răspuns: „Asta nu este treaba mea. Dumnezeu a spus aşa, este Iehova Jireh, El poate să pună acolo un urs." EL a făcut-o şi acum este acolo.

Asta înseamnă că situația este sub control. Cînd Moise a recunoscut că el a fost stabilit pentru acest scop şi s-a întîlnit cu acest Dumnezeu mare care l-a chemat față în față, l-a uns şi l-a identificat spunînd: „Moise, aceasta este slujba ta. EU te trimit. EU îți voi arăta slava Mea. EU sînt aici în acest rug aprins. Du-te acolo şi Eu voi fi cu tine." Moise nu mai avea nevoie de toiag. El avea acum Cuvîntul, Cuvîntul legitimat. El s-a dus acolo.

A uns credința care era în el; ne unge pe noi dacă recunoaştem că trăim în zilele din urmă, dacă vedem că toate aceste semne se împlinesc. Cuvîntul ne spune că se vor întîmpla în zilele din urmă: totul despre ceruri, despre puterile politice, felul oamenilor, stricăciunea morală a lumii şi a femeilor, şi cum vor proceda bărbații, bisericile, națiunile, şi cum va proceda Dumnezeu. Şi noi vedem că totul a venit aşa peste noi şi se împlineşte.

Oh, aceasta unge credința noastră. Ne strămută în sfere mai înalte, ne desparte de lucrurile lumii, indiferent cît sîntem de puțini, cît de batjocoriți sau de luați am fi în rîs, asta nu contează. Aşa este. Noi o vedem. Ceva este în noi. Noi am fost rînduiți dinainte ca să vedem ceasul acesta, nimic nu ne va opri ca să nu-l vedem. Amin! Desigur, Dumnezeu a promis. S-a întîmplat deja. Noi o vedem. Oh, cum îi mulțumim lui Dumnezeu pentru aceasta. Aceasta întăreşte credința voastră, cînd vedem aceste lucruri întîmplîndu-se.

Noi citim că Moise socotea ocara lui Hristos o bogăție mai mare decît toate bogățiile Egiptului. El prețuia ocara lui Hristos. Acum gîndiți-vă la aceasta *ocara lui Hristos*.

Este o ocară să-L slujeşti pe Hristos. Dacă voi sînteți iubiți în lume, atunci voi nu puteți să-I slujiți voi nu-I slujiți lui Dumnezeu, nu. Voi nu puteți, pentru că este o ocară în legătura aceasta. Lumea are întotdeauna ocară.

Cu mii de ani în urmă era o ocară. Moise, urmaşul lui faraon (el era faraonul următor, fiul lui faraon), trebuia să fie următorul faraon, avea trecere la oameni şi totuşi el a prețuit mai mult ocara lui Hristos ca o bogăție mai mare, în comparație cu toate bogățiile Egiptului. Egiptul era în mîinile lui. El ştia totuşi că drumul cu Hristos este o ocară. Dar era totuşi bucuros să ştie că este ceva în el care prețuieşte mai mult ocara lui Hristos decît toată strălucirea pe care ar fi moştenit-o. El avea o moştenire mai mare decît moştenirea exterioară care i s-ar fi cuvenit.

Oh, dacă am putea fi şi noi astăzi exact aşa şi să îngăduim ca Duhul Sfînt să ungă ce este în noi, această credință, să o ungă pentru o viață dumnezeiască, predată în Hristos.

Cu credința aceasta pe care o avea, prețuia şi accepta această ocară ca o onoare.

Dacă v-ar spune astăzi cineva: „Ah, tu eşti unul dintre aceşti oameni, aceşti …?"

Atunci poate v-ar fi puțin ruşine. Dar el a apreciat aceasta ca o bogăție mai mare decît o lume întreagă, căci era ceva în el care putea spune: „Da, eu prețuiesc aceasta. Aceasta este o onoare mare. Eu sînt bucuros că sînt

http://www.evanghelia.ro

unul dintre aceştia. Eu sînt bucuros că sînt unul dintre evrei şi nu sînt dintre egipteni."

Creştinii de azi ar trebui să spună acelaşi lucru: „Eu sînt bucuros că sînt un creştin şi că pot să fiu departe de lucrurile lumeşti nu numai ca un membru al unei biserici, ci ca creştin născut din nou care trăieşte conform Scripturii. Chiar dacă sînt numit de membrii bisericilor fanatic, atunci eu preţuiesc asta mai mult decît să fiu o persoană mare şi văzută în oraş sau în naţiune. Este o bucurie mai mare decît să fiu preşedintele Statelor Unite sau să fiu un împărat pe pămînt. Eu preţuiesc acest fapt atît de mult, fiindcă Dumnezeu m-a văzut înainte de întemeierea lumii şi a pus o sămînţă mică în mine, ca credinţa mea să se ridice deasupra lucrurilor lumii, iar acum m-a chemat. Eu preţuiesc poziţia mea aşa cum a spus şi apostolul Pavel, că el preţuieşte slujba sa." Oh, Dumnezeu l-a chemat şi nu l-a făcut un învăţător mare ca Gamaliel, ci Pavel a fost chemat pentru a se jertfi pentru El.

Aici este acelaşi lucru. Fiţi atenţi, el nu s-a bazat cu o astfel de credinţă pe cele vizibile, pe ceea ce putea vedea. El nu vedea altceva decît un grup de oameni munciţi, sclavi, închişi, zilnic omorîţi, bătuţi cu biciul şi luaţi în rîs. Credinţa lor religioasă era pentru ceilalţi fanatism. Faronul şedea pe tron şi nu ştia nimic despre credinţa lor şi nici nu-i dădea vreo atenţie. El nu ştia nimic despre aceasta, era un păgîn.

Ce tablou înspre timpul de astăzi! Asta este, o altă religie. Oh, cum ar fi fost dacă acest Moise ar fi luat locul preşedintelui după moartea bărbatului celui mare, faraonul, care era deja un bărbat bătrîn! Dar Moise s-a gîndit la chemarea lui. El se uita afară prin aceeaşi fereastră prin care s-a uitat şi faraonul, deoarece el era în casa lui. Faraon se uita afară, vedea oamenii care ridicau mîinile, şi de multe ori îi biciuiau pînă la moarte pentru că se rugau. Îi împungeau cu sabia dacă nu ascultau tot timpul, îi îndemnau la muncă pînă cînd trupurile lor erau slăbite şi le dădeau numai jumătăţi de porţii. Ei erau văzuţi ca un grup de fanatici, nu ca oameni. Dar Moise, această credinţă în el, i-a privit şi a spus: „Ei sînt poporul binecuvîntat al lui Dumnezeu." Amin. Asta îmi place.

Cu o astfel de credinţă, ochii lui nu au căzut pe farmecul Egiptului, ei au căzut pe făgăduinţele lui Dumnezeu. Ochii lui de vultur priveau peste farmecul Egiptului. Gîndiţi-vă, el devine acum vultur; el este un prooroc şi ochiul lui de vultur se ridică deasupra acestor lucruri. Oh, cum îmi place aceasta!

Cum ar trebui să fie astăzi! Credincioşii se bazează azi pe simţurile lor, pe ceea ce văd şi ce pot înţelege, în loc de credinţa lor; ei se bazează pe strălucirea exterioară şi pe ceea ce pot să vadă cu ochii lor. Ca şi voi femeilor eu vă tot spun că trebuie să vă lasaţi părul să crească lung, să nu mai purtaţi farduri, să procedaţi ca nişte doamne şi femei credincioase. Dar voi priviţi afară pe stradă şi vedeţi femeile de astăzi îmbrăcate imoral. O, voi vă gîndiţi: „Oh, ea aparţine de biserică, de ce nu pot să fac şi eu aşa? Ea şi-a tăiat părul. De ce nu aş putea să mi-l tai şi eu? Oh, ea pare a fi aşa de drăguţă şi de intelectuală, şi are o fiinţă pe care eu nu o am. De ce nu pot să fac şi eu ce face ea? Trebuie să fac şi eu ce face ea." Dacă voi faceţi asta, paralizaţi credinţa voastră. Vedeţi voi? Voi nu-i daţi credinţei voastre nici o posibilitate să crească. Începeţi deja.

Eu v-am spus că cineva mi-a zis: „Frate Branham, oamenii din ţară te cunosc ca prooroc. Tu n-ar trebui să le mustri pe femei şi pe bărbaţi pentru aceste lucruri. Tu ar trebui să-i înveţi cum să primească daruri şi să proorocească."

Dar eu i-am răspuns: „Cum pot să-i învăţ algebra dacă ei nu cunosc nici măcar alfabetul?" Deci, începeţi. Aduceţi-vă în ordine, cînd mergeţi pe stradă să arătaţi ca nişte creştini. Şi după aceea procedaţi ca atare. Din interiorul vostru nu o puteţi face. Hristos trebuie să vină în voi, şi dacă sămînţa care zace acolo este pătrunsă de lumină va ieşi la viaţă. Dacă nu va ieşi la viaţă, atunci nu este nimic acolo ce ar putea ieşi la viaţă, pentru că la alţii a fost desigur dovedită. Atunci cînd îl loveşte lumina, va ieşi sigur la viaţă.

Eu ştiu că aceasta este o mustrare pentru unele femei care sînt acum aici sau care vor auzi banda înregistrată. Este o îndreptare pentru tine, soră. Asta să şi fie. Să fie aşa, pentru că asta dovedeşte … Eu nu mă interesez de ceea ce ai făcut tu. Poate ai fost o viaţă întreagă religioasă. Poate ai trăit în mijlocul bisericii. Bărbatul sau tatăl tău poate că au fost predicatori, dar atîta timp cît eşti neascultătoare Cuvîntului, se dovedeşte că nu este lumină în tine. Dacă vezi că lucrarea şi lumina Duhului Sfînt ies la suprafaţă, atunci fii atentă cum au fost pătrunşi şi alţii. Vezi ce fac ei. Nu este nici o mirare că vine peste ei.

Ce îndreptare pentru fariseii cărora Isus le cunoştea gîndurile, Îl numeau Belzebul, dar femeia a spus: „Acest bărbat este Mesia. Scriptura spune că El va face acestea." Vedeţi voi? Sămînţa rînduită dinainte a zăcut acolo şi cînd a fost pătrunsă de lumină, ea a venit la viaţă.

Voi nu puteţi să înăbuşiţi, să ascundeţi viaţa. Voi puteţi turna peste o porţiune de iarbă beton şi o omorîţi pentru timpul iernii. Dar unde apare în primăvara următoare cea mai multă iarbă? Direct la marginea betonului, căci îndată ce luminează soarele, sămînţa de dedesubt nu poate fi reţinută. Ea va ieşi de acolo afară şi va înălţa capul ei spre onoarea lui Dumnezeu. Vedeţi, voi nu puteţi ascunde viaţa.

http://www.evanghelia.ro

Dacă soarele atinge viaţa plantei, trebuie să trăiască. Şi dacă Duhul Sfînt atinge viaţa care este în om conform Scripturii, el aduce chiar acolo roadele la suprafaţă. Indiferent cît de corecţi şi de sinceri aţi fi, cum spuneţi voi, că nu vorbiţi … Dacă se spune că femeile de afară poartă aceste lucruri şi haine necivilizate, şi că nu este altceva decît o striptesă pe stradă; dacă credeţi că nu sînteţi aşa, voi nu vă puteţi face altceva. Voi puteţi poate să dovediţi că nu sînteţi vinovaţi de curvie, dar conform Cărţii lui Dumnezeu voi comiteţi preacurvie. Isus spunea: „Cine priveşte o femeie şi o pofteşte în inima lui, a şi preacurvit cu ea." Şi voi sînteţi aşa. Vedeţi, voi puteţi să vedeţi asta numai dacă această viaţă zace acolo.

Tu te uiţi la altcineva şi spui: „Eu o cunosc pe sora Jones. Fratele Jones este predicator; soţia lui face asta şi cealaltă." Eu nu dau nimic pe ceea ce face ea acesta este Cuvîntul.

Isus a spus: „Fiecare cuvînt al omului este o minciună, iar Cuvîntul Meu este adevărul." Este Biblia; şi dacă lumina îl atinge într-adevăr, trebuie să iasă la viaţă. Trebuie să iasă pur şi simplu la viaţă.

Ochii mari ai lui Moise, ochii lui de vultur, au privit peste farmecul Egiptului. Dacă lumina îi atinge pe creştinii adevăraţi, atunci ei văd astăzi legitimarea directă a lui Dumnezeu, stîlpul de foc care atîrnă acolo, semnele şi minunile care sînt făgăduite de Scriptură; indiferent de ceea ce spune o biserică sau altcineva, ea vine la viaţă; indiferent cît de mici şi cît de puţini sînt gruparea lui Dumnezeu a fost întotdeauna în minoritate. Vedeţi voi?

„Nu te teme turmă *mică*, pentru că Tatăl vostru vă dă cu plăcere Împărăţia." Ei o primesc. Dumnezeu este dator să îi trimită din toate organizaţiile şi grupările de peste tot, ca să vadă dacă au fost hotărîţi pentru viaţă.

Vedeţi-l pe bătrînul Simeon. El a fost hotărît pentru viaţă. Cînd a fost adus Mesia la templu în braţele mamei Sale, Simeon a citit undeva într-o încăpere lăturalnică şi Duhul Sfînt l-a ridicat pentru că el era în aşteptare. Viaţa era în el. El a zis: „Eu nu voi muri înainte de a-L vedea pe Hristosul Domnului." Unsul Domnului era acolo în templu. Duhul Sfînt l-a călăuzit, el a luat pruncul în braţe şi a spus: „Doamne, acum slobozeşte pe robul Tău în pace, căci ochii mei au văzut mîntuirea Ta."

Acolo mai era într-un colţ şi o femeie bătrînă şi oarbă numită Ana, care-I slujea lui Dumnezeu zi şi noapte. Ea a proorocit şi a spus: „Mesia trebuie să vină, eu Îl văd venind." Deşi era oarbă. În acelaşi timp cînd Mesia era acolo, sămînţa cea mică din ea a văzut dinainte că El va veni; că va fi acolo, va fi acolo. Aceeaşi viaţă, lumina, a venit în clădire în chipul unui copil nelegitim, înfăşurat în scutece, a trecut prin clădire şi Duhul Sfînt a întîlnit această femeie bătrînă şi oarbă care a venit condusă prin Duh la popor, a stat în faţa pruncului, a binecuvîntat-o pe mamă şi pe copil şi a spus ce va fi în viitor cu El. Vedeţi aleşi pentru viaţă. Uitaţi-vă la ea. Nu au fost multe de felul ei.

În zilele lui Noe numai opt suflete au fost salvate. Nu erau mulţi, dar toţi care erau hotărîţi pentru viaţă au intrat în timpul acela în corabie. Vedeţi, cum lucrează Duhul Sfînt în fiecare epocă şi îi atrage pe oameni.

Noi observăm cum1 credinţa lui Moise l-a călăuzit să fie atent la ceea ce se va întîmpla, nu la ceea ce a fost. Priviţi la ziua de mîine, nu la ziua de astăzi. Priviţi la făgăduinţe, nu la farmec. Priviţi la oameni, nu la organizaţii. Dumnezeu a făcut aceasta.

Lot a putut să vadă farmecul de bunăstare materială în Sodoma. Lot a putut vedea posibilitatea multor bani. Lot a văzut această posibilitate cînd a mers în Sodoma. Poate putea să devină ceva. Ca evreu, el a putut să ajungă acolo un bărbat mare, căci el era o personalitate intelectuală şi nepotul lui Avraam. Astfel el s-a hotărît să meargă în Sodoma.

Mintea lui Lot îl conducea să vadă strălucirea de bunăstare materială. Mintea lui Lot l-a condus să vadă binecuvîntările farmecului material. Dar prin aceasta credinţa lui a fost aşa de paralizată încît el nu a văzut focul care va distruge o astfel de viaţă. Aşa sînt oamenii astăzi. Ei văd posibilităţile de a aparţine de o organizaţie mare. Ei văd posibilitatea de a avea o poziţie în societatea oamenilor din oraş, dar ei nu văd ce este posibil … Ei nu văd credinţa lor este paralizată.

Lăsaţi-mă să repet aceasta, pentru ca să nu fie înţeles greşit. După cum am spus, femeile de astăzi vor să se comporte ca nişte actriţe. Bărbaţii vor să se comporte ca nişte comici de televiziune. Predicatorii încearcă să transforme biserica lor într-o lojă modernă: a fi membru etc. Ei văd posibilitatea de a deveni episcop sau ceva asemănător, dacă se duc cu biserica şi părăsesc Scriptura, cu toate că ea este în faţa lor şi este legitimată prin puterea şi Cuvîntul lui Dumnezeu care trăieşte în oameni. Dar ei nu vor. Ei spun: „Noi nu vrem să avem de-a face cu aşa ceva." Ei şi-ar pierde dreptul de a fi membru Ei şi-ar pierde rangul într-o denominaţiune. Cu toate că unii oameni sinceri ca Lot din Sodoma, şed şi ştiu că aceasta este pe dos. Vedeţi, ce fac ei cu aceasta? Ei au paralizat credinţa cea mică pe care o mai *aveau.* EL nu poate să lucreze.

Moise a disprețuit lucrurile lumii, el şi-a ancorat credinţa şi a paralizat lumea. Ori credinţa voastră

http://www.evanghelia.ro

paralizează strălucirea lumii, sau strălucirea lumii paralizează credința voastră. Voi trebuie să primiți una sau cealaltă. Voi vedeți că Biblia nu se schimbă. Dumnezeu nu se schimbă. EL este Dumnezeul neschimbător.

Noi constatăm că oamenii din timpul acesta privesc la lucruri mari, la organizații mari. „Eu aparțin de cutare şi de cutare." Ei se duc acolo, dar între ei şi oamenii de pe stradă nu există nici o deosebire. Nu este altceva. Ei au ceva intelectual care vă atrage. Dar vorbiți numai de vindecarea dumnezeiască, de stîlpul de foc şi de lumina lui Dumnezeu, atunci ei spun: „Aceasta este o minte slabă."

Un bărbat, predicator baptist, a luat fotografia cu îngerul Domnului acum cîteva zile şi a rîs de ea. Aceasta este hulă. Pentru aceasta nu există iertare!

Aşa a spus Isus. Este hulă dacă vedeți astăzi împlinindu-se aceleaşi lucruri pe care le-a făcut Hristos, cum au văzut ei lucrările lui Hristos EL a fost jertfa şi L-au numit Belzebul, satana, pentru că făcea acestea. Acum o spuneți voi. EL a spus: „EU vă iert, dar cînd va veni Duhul Sfînt şi va face aceleaşi lucrări, iar voi vorbiți împotrivă, nu vi se va ierta nici în veacul acesta şi nici în cel viitor."

Voi spuneți numai un cuvînt împotrivă. Dar dacă viața dacă sînteți rînduiți pentru viață atunci viața va veni la suprafață, atunci cînd o veți vedea. Voi o veți recunoaşte ca femeia la fîntînă şi toți ceilalți; dar dacă în voi nu este viață, atunci nu poate ieşi viață, deoarece nu este nimic acolo care ar putea ieşi la viață. Mama mea obişnuia să spună: „Voi nu puteți obține sînge dintr-o sfeclă roşie", pentru că în ea nu este sînge. Este acelaşi lucru şi paralizează puțina credință pe care o aveți.

Lot putea să vadă strălucirea, dar nu avea destulă credință să vadă focul care va distruge această strălucire. Eu mă întreb dacă noi avem astăzi această credință. Eu mă întreb dacă noi femeile, care vor să fie populare şi vor să se comporte ca celelalte din comunitate; dacă procedează ca toți ceilalți, atunci ele văd posibilitatea să fie femei mai frumoase vopsindu-se; ele se văd mai frumoase dacă sînt mai tinere, dacă-şi taie părul şi se comportă ca unele stele de cinema dar eu totuşi mă întreb dacă credința lor nu paralizează cînd ştiu că Biblia spune că femeia care-şi taie părul este necinstită. O femeie care poartă haine bărbăteşti cu pantaloni scurți şi lungi este o urîciune înaintea lui Dumnezeu. Ele sînt aşa de nesimțite încît devine o regulă pentru oamenii care o fac. Eu mă întreb dacă nu paralizează puțina credință pe care ați mai avut-o, pentru a merge cel puțin la adunare. Asta este ceea ce rezultă.

Lot a făcut-o şi l-a paralizat pe el şi pe poporul de acolo. Ei nu puteau să o vadă. Dar Avraam, unchiul lui, care avea o credință stabilă, nu s-a uitat la strălucire. El nu a vrut să aibe nimic de-a face cu asta, deşi el avea o viață grea şi trăia cu Sara în pustie, unde era greu de lucrat pămîntul sărăcăcios. Dar ei nu s-au uitat la starea strălucită şi la posibilitatea de a deveni populari. Sara, cea mai frumoasă femeie din țară, aşa o spune Biblia, ea a fost frumoasă, cea mai frumoasă dintre toate femeile. Şi totuşi ea a rămas la soțul ei şi l-a ascultat, pe care l-a numit chiar şi „domnul" ei. Biblia se referă la aceasta pînă în Noul Testament şi spune: „Fiicele ei ați devenit, ascultînd prin credință." Ea l-a numit pe soțul ei „domn".

Îngerul Domnului a vizitat templul, adică acel cort mic de acolo de afară şi a vorbit cu ei ei nu aveau nici măcar o casă pentru a locui, trăiau într-un ținut sărăcăcios. Asta sînteți voi. Vedeți voi ziua şi exemplul, că este din nou aşa cum a fost atunci?

Moise a putut spune prin credința lui mare „Nu" la lucrurile prezente şi la lumea actuală şi a făcut o alegere corectă. El a ales să sufere subjugarea împreună cu poporul lui Dumnezeu. El s-a hotărît să meargă cu poporul lui Dumnezeu. De ce? din cauza credinței lui. El a văzut făgăduința, el a văzut timpul sfîrşitului; el i-a lăsat credinței o alegere liberă. El nu a dat atenție posibilităților pe care le vedeau ochii lui, că el va fi următorul faraon; el a văzut mai departe, în mîine.

Oh, dacă ar putea face oamenii aceasta! El nu văzut lumea prezentă. Dacă priviți la lumea actuală, atunci vă hotărîți pentru ea. Ascundeți-vă ochii de ea şi priviți înspre făgăduința lui Dumnezeu, la mîine. Prin credință a putut alege. El a ales să fie numit „fiul lui Avraam". Cum a putut să facă lucrul acesta cînd a avut marea împărăție a Egiptului, toată lumea în mîna lui? El era împărat peste lume, el era un bărbat tînăr, în vîrstă de 40 de ani, pregătit să ia tronul în primire; dar nu s-a uitat la el.

Uitați-vă la femeile care l-ar fi înconjurat zi de zi, un harem. Uitați-vă la farmecul de a şedea acolo, să bei vin şi să le priveşti pe striptese în timp ce dansează, să îi adie vînt, femei din toată lumea, şi giuvaerurile, comorile şi armata lui de afară. Singurul lucru pe care trebuia să-l facă era să se aşeze, să mănînce mîncărurile deosebite şi să spună: „Trimite-ți armata, garnizoana numărul cutare în cutare loc şi cuceriți națiunea. Eu cred că asta vreau." Asta ar fi fost tot ce trebuia să facă: să stea acolo şi să se răcorească, să deschidă gura şi să lase ca striptesele cele frumoase să-i toarne vin, să le lase să îi dea de mîncare în timp ce-şi puneau mîinile în jurul lui femeile cele mai frumoase ale lumii.

http://www.evanghelia.ro

Toată strălucirea care exista era înaintea lui. Dar totuşi ce a făcut el? El nu s-a uitat acolo. El ştia că focul era pregătit pentru aceasta. El ştia că acolo este moartea. El ştia că este aşa şi s-a uitat înspre un grup de oameni subjugaţi şi disprețuiți, şi prin credință a ales să poarte ocara lui Hristos şi se considera fiul lui Avraam. „Eu nu sînt fiul acestui faraon, chiar dacă mă faci episcop, diacon sau papă. Eu sînt un fiu al lui Avraam şi mă îndepărtez de lucrurile acestei lumi." Amin, Amin şi Amin.

Prin credință a făcut el asta. El s-a îndepărtat de strălucire; a refuzat posibilitatea de a deveni la următoarele alegeri un arhiepiscop sau inspector regional sau altceva. El nu a privit înspre aceasta.

„Dacă eu devin episcop, atunci merg înăuntru. Oamenii îmi vor spune: ‚Tată sfînt' sau ‚Dr. cutare'. Ei vor fi toți la dispoziția mea şi mă vor bate uşor pe umăr, zicîndu-mi: ‚O băiatul meu, băieţandrul are ceva deosebit.' ‚Oh, fiți liniştiți, vine episcopul. Ceea ce spune el este lege. Aici vine cutare.'" Oamenii vin din toată lumea pentru a-l vedea pe papa, pentru a-i săruta piciorul şi inelul. Ce posibilitate pentru catolici, pentru protestanți să devină episcopi sau arhiepiscopi, un bărbat mare într-o organizație.

Uitați-vă şi veți vedea că ochiul credinței va vedea peste toate aceste lucruri. Voi vedeți deja sfîrşitul acolo jos, despre care Domnul spune că va fi totul distrus. Credința, ochiul de vultur, vă ridică deasupra şi vedeți ziua de mîine şi nu ziua de astăzi, alegînd să fiți numiți fiii lui Avraam.

Faraon i-a privit pe copiii lui Dumnezeu fără credință, ca fanatici. El i-a făcut sclavi, a rîs de ei şi i-a disprețuit, aşa cum o fac astăzi oamenii. Acelaşi lucru.

Credința lui Moise i-a văzut ca popor binecuvîntat deja în țara făgăduită. *A fost poate o luptă grea să-i conducă în făgăduință, dar Moise s-a decis să meargă cu ei.* (Oh, cum aş putea să mă adîncesc în aceste lucruri, dar timpul trece.)

Observați, este foarte greu să-i aduci pe oameni înapoi. „Tu trebuie să te duci şi să trăieşti cu ei, tu trebuie să fi unul dintre ei. Ei sînt aşa de intelectuali încît nu-i mai poți mişca. Acolo trebuie să se întîmple ceva. Va fi un lucru greu. Organizațiile te vor respinge şi toate aceste lucruri se vor întîmpla. Este îngrozitor ceea ce trebuie să faci. Totuşi: hotărăşte-te." „Eu sînt unul dintre ei." Credința lui a făcut asta. Credința lui a scînteiat. Desigur. El a văzut-o.

A fost ceva greu să îi conducă înspre făgăduință. Totuşi el s-a decis să meargă cu ei, indiferent de ceea ce au făcut cu el, că l-au refuzat. El s-a dus şi a ieşit cu ei.

Eu sper că voi o citiți corect. În ordine. Du-te totuşi cu ei. Fii unul dintre ei, aşa este, căci este de datoria ta. Poate că va fi o luptă grea şi trebuie să suferi. Dar du-te totuşi. Credința lui l-a condus să se decidă pentru Cuvînt şi nu pentru strălucire. El a luat Cuvîntul. Asta a făcut credința lui Moise.

Dacă credința priveşte înspre cei mai răi oameni ai lui Dumnezeu gîndiți-vă, aici era strălucirea lumii, cea mai înaltă, să fii împăratul lumii, şi unde erau cei cu făgăduința lui Dumnezeu? în groapă, săpători în mocirlă dar dacă credința, dacă credința se uită la cel mai rău al lui Dumnezeu, el o prețuieşte mai mult şi este mai de preț decît cel mai bun lucru care i-l poate oferi lumea! dacă credința priveşte înspre aceasta, dacă credința o poate vedea.

Dacă credința poate vedea în Cuvîntul descoperit, atunci este mai mult decît strălucirea şi arhiepiscopia şi toate celelalte despre care puteți vorbi. Credința o face. Voi puteți vedea cele mai rele lucruri, pe cei refuzați, pe cei alungați; chiar dacă sînt în stadiul cel mai rău, totuşi credința îi va prețui mai mult de un milion de ori decît cel mai bun lucru pe care-l poate oferi lumea.

Aşa cîntăm şi noi: „Mă voi duce pe calea cu cei disprețuiți ai Domnului …" Vedeți voi? Oh, voi vedeți că credința vede ce vrea Dumnezeu să facă.

Oh, eu sper că pătrunde în voi! Credința nu se uită la timpul prezent. Credința nu vede asta aici. Credința se uită după ceea ce doreşte Dumnezeu şi procedează astfel. Asta o face credința. Ea vede ce vrea Dumnezeu şi ce vrea Dumnezeu să facem; prin aceasta credința este activă.

Credința are o perspectivă îndepărtată. Ea nu priveşte numai în față. Ea ține tot timpul ținta în ochi. Amin. Fiecare ochitor bun ştie asta. Ea are o perspectivă îndepărtată; ea este un telescop; ea este un binoclu cu care nu vă uitați în fața voastră; voi nu aveți nevoie de un binoclu ca să vă uitați la ceas. Pentru aceasta nu aveți nevoie. Dar voi aveți un binoclu pentru a vedea departe şi astfel face şi credința. Credința cuprinde binoclul lui Dumnezeu, amîndouă obiectivele, Vechiul şi Noul Testament, şi vede fiecare făgăduință pe care a dat-o El. Credința o vede deja de la o distanță mare. Credința alege indiferent de ceea ce spune aici prezentul. Ea se uită la sfîrşit.

Ea nu-şi lasă privirea în jos, ea se uită în sus. Ea ține punctul de încrucişare al lunetei de ochire direct pe Cuvînt. Asta face credința. Aceasta este credința care activează într-un om aceste lucruri.

http://www.evanghelia.ro

Fiți atenți. Ceea ce numea faraon a fi *mare,* Dumnezeu numea *urîciune*. Faraon putea să spună: „Privește aici, Moise. Tu vei fi următorul faraon. Eu îți predau ție conducerea, îți aparține ție." Aceasta este ceva mare. „Tu vei fi un bărbat mare, Moise. Tu vei fi episcopul, tu vei fi *asta* sau *cealaltă*. Nu pleca de la noi. Rămîi aici." Dar vedeți, el a spus că este *mare*, însă Dumnezeu a spus că este o *urîciune*.

Deci, voi femeilor şi voi bărbaților, gîndiți-vă un pic. Ceea ce numește lumea *mare*, Dumnezeu numește *gunoi*. Nu spune Biblia că este o urîciune dacă femeia poartă haine bărbătești? Şi voi spuneți că sînteți şirete dacă faceți asta. Voi îi prezentați numai lui satana trupuri feminine. Asta este tot. Nu faceți asta.

Voi bărbaților care trăiți după lucrurile din lume, în care vă ascundeți şi vă simțiți bine, şi voi bărbaților care nu posedați destul curaj să vă aduceți femeile voastre pînă la punctul de a înceta cu lucrurile acestea: să vă fie ruşine. Voi vă numiți fii ai lui Dumnezeu, mie mi se pare că sînteți ca sodomiții. Eu nu vreau să vă jignesc, ci să vă spun adevărul: dragostea se lasă corectată. Întotdeauna.

O mamă care nu se îngrijește de copilul ei şi nu îl corectează, nu îl bate şi îl îndreaptă la timp, nu este o mamă bună. Aşa este.

Fiți atenți ce se întîmplă acum. Moise a văzut totul într-o viziune, dar faraon a spus: „Asta este mare."

Dumnezeu a zis: „Este o urîciune." Moise a ales ceea ce a spus Dumnezeu.

Fiți numai atenți. Credința vede ceea ce dorește Dumnezeu să vedeți; credința vede ceea ce vede Dumnezeu. Înțelegerea şi mintea văd ceea ce vă lasă lumea să vedeți. Fiți atenți la înțelegerea mintală. „Aceasta este numai concepție omenească, singura bază este … Nu este asta tot aşa de bună? Exact asta se întîmplă dacă folosiți mintea care este împotriva Cuvîntului lui Dumnezeu. Asta este ceea ce vrea lumea să vă arate. Credința nu privește la acestea, credința privește la ceea ce a spus Dumnezeu. Voi ştiți şi voi refuzați înțelegerea omenească. Înțelegerea omenească vede ceea ce vă lasă lumea să vedeți: denominațiunile mari.

„Eşti tu un creştin?"

„Oh, eu sînt un presbiterian", „… metodist"; „… lutheran"; „… penticostal", sau altceva. „Eu sînt *asta* sau *cealaltă*." Acestea sînt mințile. „Eu aparțin de prima biserică." „Eu sînt catolic." „Eu sînt *asta*, eu sînt *cealaltă*."

Voi spuneți aşa. Acestea sînt mințile. Voi o spuneți cu plăcere, pentru că este o denominațiune, ceva mare. „Noi avem cei mai mulți membri din lume decît orice altă biserică." Dar există numai o singură biserică adevărată de care nu vă puteți ataşa; voi sînteți născuți înăuntru. Dacă sînteți născuți în ea, atunci Dumnezeul cel viu lucrează personal în voi, pentru ca să se dovedească. Acolo locuieşte Dumnezeu: în biserica Lui.

Dumnezeu merge în fiecare zi la biserică, EL trăieşte în biserică, EL trăieşte în voi. Voi sînteți biserica Lui, voi sînteți biserica Lui. Voi sînteți cortul întîlnirii în care locuieşte Dumnezeu. Voi personal sînteți biserica Dumnezeului celui viu. Şi dacă Dumnezeul cel viu trăieşte în ființa Lui vie, atunci lucrarea voastră este de la Dumnezeu. Dacă nu este aşa, atunci Dumnezeu nu este acolo. EL nu v-ar lăsa să procedați astfel, dacă a spus în Cuvîntul Său, în planul Lui: „Nu o face!" şi voi totuşi o faceți. Vedeți, asta este pe dos. Dacă voi o dezmințiți, atunci se vede că nici măcar nu este viață în voi. Asta este corect.

Credința l-a condus pe Moise spre ascultare. Atenție. Acolo este faraonul cel tînăr acolo este Moise cel tînăr, amîndoi cu o pricină.

Moise a văzut ocara poporului şi a prețuit-o mai mult ca toate comorile pe care le avea Egiptul. El a fost condus prin credință. El a urmat ceea ce i-a spus credința prin Cuvînt. Ea l-a condus în ascultare şi apoi la mîntuire, nemuritor în prezența lui Dumnezeu, nu moare niciodată.

Văzul, mintea şi strălucirea l-au condus pe faraon la moarte şi la destrămarea Egiptului, a națiunii lui care nu s-a mai ridicat niciodată ca atunci.

Aici o aveți. Uitați-vă la *aceasta* şi voi muriți; uitați-vă la *cealaltă* şi voi trăiți. Alegeți astăzi.

Este acelaşi lucru pe care l-a pus Dumnezeu înaintea lui Adam şi Eva în grădina Eden. Prin credință trebuie să vă decideți. Fiți atenți, văzul l-a condus pe faraon în moarte şi distrugerea oraşului lui. Moise, cu credința lui, nu-i era deloc frică de faraon. Nu-l interesa ce spune faraon. El nu se îngrijora de faraon cum s-au îngrijorat mama şi tatăl lui de amenințări. Atunci cînd Moise a fost dovedit înaintea lui, el era de fapt persoana care urma să elibereze şi să scoată afară Israelul din Egipt, nu s-a mai îngrijit de ceea ce spunea faraon. Lui nu-i mai era frică de el. Amin, amin, amin! Voi vedeți ce vreau să spun.

În credință nu este frică. Credința o ştie. Cum am mai spus: el avea muşchi mari, puternici şi păr pe piept. Credința vorbește: „Fii liniştit!" şi fiecare devine liniştit. Asta este totul. „Eu ştiu unde mă aflu!"

Ceilalți spun: „Poate este aşa." Voi trebuie să luați poziție şi să vă arătați muşchii. Asta este totul; credința o desăvîrşește.

Observați, lui Moise nu i-a mai fost frică de faraon după ce Dumnezeu a confirmat chemarea lui. La început

http://www.evanghelia.ro

Moise a crezut că a fost chemat; dar totuşi cînd i-a spus Dumnezeu acolo: „Aşa este", el s-a dus înaintea lui faraon şi a celorlalţi şi le-a dovedit că el este trimis; lui nu i-a mai fost frică de faraon.

Observaţi, faraon a vrut să-şi folosească înţelepciunea şi i-a spus lui Moise: „Ştii ceva? Eu voi încheia cu tine un legămînt (după ce plăgile erau gata să-l nimicească). Eu voi încheia cu tine un legămînt. Mergeţi numai trei zile la închinăciune. Mergeţi numai atît de departe, dar nu mai mult." Dar voi ştiţi că acest gînd a fost dictat de mintea lui faraon. „Mergi numai atît de departe, dar nu mai departe."

Nu este aşa şi în ziua de azi? „Dacă vă ataşaţi de o comunitate, este în ordine." Dar să ştiţi: credinţa care o avea Moise nu era o credinţă care mergea numai „atît de departe".

El a zis: „Noi ieşim toţi. Noi mergem tot drumul." Aşa este. „Noi mergem în ţara făgăduită. Noi nu numai că ieşim de aici, facem o denominaţiune şi stăm pe loc noi mergem pînă la capăt." Amin. „Eu merg pînă în ţara făgăduită. Dumnezeu ne-a făgăduit-o."

Cîţi faraoni avem noi astăzi care stau pe podium! capetele organizaţiilor. „Dacă faceţi numai asta sau cealaltă, asta ajunge. Vedeţi numai atît de departe."

Moise a răspuns: „O, nu! Nu, nu, nu, nu." Vedeţi voi?

Faraon a întrebat: „De ce nu? Dacă voi aveţi o astfel de credinţă atunci eu vă pot spune ce trebuie să faceţi: numai tu şi bătrînii vă duceţi să vă închinaţi. Numai tu şi bătrînii vă duceţi la închinăciune, voi toţi puteţi avea această religie. Dar nu o răspîndiţi în popor."

Ştiţi voi ce a zis Moise? „Nici o copită nu va rămîne aici. Noi mergem tot drumul. Noi mergem toţi! Eu nu plec de aici pînă nu vin cu mine. Şi atîta timp cît sînt aici, îţi voi da de furcă." Asta este.

Oh, ce slujitor curajos! „Eu îi voi lua cu mine. Nu este de ajuns că o am numai eu, să mă aşez şi să spun: ‚Asta este în ordine.' nu, noi vrem ca poporul să vină cu noi. Fiecare vine cu noi." Amin. El a spus: „Nu vom lăsa nici măcar oile noastre sau altceva aici. Nici o copită nu va rămîne aici. Noi toţi mergem în ţara făgăduită (Amin), fiecare dintre noi. Chiar dacă sînteţi numai o casnică sau o slujitoare neînsemnată, o femeie bătrînă, un bărbat tînăr sau bătrîn, sau indiferent ce sînteţi, noi totuşi mergem. Niciunul nu va rămîne înapoi. Amin. Fiecare merge afară. Noi nu ne lăsăm influenţaţi de absolut nimic." Aşa este corect.

Religiile de acolo trebuie să fi fost într-adevăr într-o contradicţie, nu-i aşa? Moise nu a crezut în această religie care mergea numai atît de departe. Nu, el nu a crezut astfel. Am putea să vorbim toată ziua de aceasta, dar după un timp trebuie să mă întorc la textul meu să predic.

Fiţi atenţi! Ce minunat. Eu o iubesc. Voi ştiţi, la sfîrşit faraon a zis: „Plecaţi." Dumnezeu îl chinuia prin vocea lui Moise. El făcea totul ce trebuia făcut. El a lăsat soarele să apună la amiază, el a făcut toate celelalte. El a întunecat ziua, a chemat broaştele, muştele, focul, fumul şi moartea în familii. El a făcut toate acestea pînă cînd faraon a spus la sfîrşit: „Pleacă. Ia tot ce ai şi pleacă." Oh, slavă lui Dumnezeu!

Eu sînt aşa de bucuros că un om poate să-i slujească lui Dumnezeu aşa de desăvîrşit, şi satana nu mai poate face nimic cu el. Ascultaţi-L pe Dumnezeu aşa de desăvîrşit, încît satana poate numai să mai zică: „Ah, pleacă de aici. Eu nu vreau să mai aud nimic!" Aşa este. Aşa de desăvîrşit puteţi s-o faceţi.

Vedeţi, dacă Dumnezeu nu ar fi fost de partea lui Moise, atunci ar fi devenit de ocară şi de rîs. Tot ceea ce a exprimat, s-a întîmplat.

Faraon trebuia să-şi ocupe funcţia, voi ştiţi că el era episcop şi de aceea trebuia să rămînă statornic. El nu putea să spună „Nu", deoarece se împlinea. El nu putea să dezmintă deoarece se împlinea. De aceea el a spus: „Plecaţi. Eu nu vreau să vă mai aud. Plecaţi de aici. Luaţi tot cu voi şi plecaţi."

Acum îl vedem pe Moise după ce Dumnezeu a făcut atîta pentru el şi i-a arătat atîtea semne şi minuni.

Pentru următoarele 15 minute vrem să prezentăm aceasta. Fiţi foarte atenţi.

Moise a ajuns la punctul, unde … Dumnezeu a spus către el: „EU voi fi cu tine. Tu ai spus: ‚Să vină muştele' şi muştele au venit." Aceasta este creare. Cine poate să aducă întunericul peste pămînt în afară de Dumnezeu? „Tu ai spus: ‚Întunericule, vino' şi întunericul a venit. Tu ai spus: ‚Să vină broaşte' şi broaştele au fost chiar şi în casa lui faraon pe paturi." Creator … „EU am vorbit prin tine, Moise, şi Cuvîntul care a venit peste buzele tale a creat. În comparaţie cu faraon ai fost într-adevăr un dumnezeu." Desigur. „Toate acestea le-am făcut Eu." Acum au ajuns într-un loc unde urma o încercare, iar Moise a început să strige: „Ce să fac?"

Eu doresc ca voi să fiţi atenţi. Aceasta este o lecţie mare. Eu o iubesc. Moise noi citim aici cum copiilor le-a fost frică cînd au văzut că faraon se apropie de ei.

Dumnezeu a împlinit totul. EL i-a adus în călătoria lor. EL a adunat biserica. Ei au fost chemaţi afară; ei au venit dintr-o denominaţiune; ei toţi s-au adunat. Moise s-a retras şi a spus: „Doamne, ce trebuie să fac?"

EL ar fi zis: „Fă aceasta. În ordine. Înaintează. Moise, tu ştii că Eu te-am ales să faci asta."

http://www.evanghelia.ro

„Da, Doamne."

„În ordine. Mergi şi exprimă-te se va întîmpla aici vin muştele. Vorbeşte este aici. Fă ceva şi se va întîmpla." Totul ar fi AŞA VORBEŞTE DOMNUL, AŞA VORBEŞTE DOMNUL, AŞA VORBEŞTE DOMNUL.

Acum el este în necaz şi Dumnezeu zice: „Eu v-am îndrumat în această călătorie; voi toţi aţi fost chemaţi afară. Adunarea este adunată, Eu i-am îndrumat în această călătorie. Moise, adu-i acum dincoace aşează-te şi odihneşte-te puţin."

Moise a zis: „Doamne, uită-Te cine vine acolo. Faraonul. Oamenii sînt cu toţii … Ce trebuie să fac? Ce trebuie să fac?" Nu este omenesc să începi să strigi: „Ce trebuie să fac?"

Noi vedem că aici iese la iveală natura omenească a lui Moise care vrea tot timpul ca Dumnezeu să se pună în spatele lui şi să-l împingă într-o lucrare. Aşa sîntem şi noi astăzi. După ce am văzut ceea ce am văzut, voi tot mai vreţi ca Dumnezeu să vă împingă să faceţi ceva. Moise s-a îndoit puţin şi a spus: „O Doamne, eu Te voi întreba şi voi vedea ce vei zice."

„Da, dacă tu spui că ‚este în ordine', atunci voi spune şi Eu."

Dumnezeu l-a ales pentru lucrarea aceasta şi a dovedit că este cu el, şi aici el este în greutăţi şi deja începe să strige: „Ce pot să fac? Doamne, ce pot să fac?"

Gîndiţi-vă, el a proorocit şi a spus: „Aşa cum îi vedeţi pe egipteni acum nu o să mai vedeţi niciodată în viaţa voastră." Imediat după aceea a început să strige: „O Doamne, ce putem face?", după ce a proorocit atît de bine. Vedeţi, el le-a spus deja ce se va întîmpla. Dacă Cuvîntul lui Dumnezeu era în el, atunci era în el cînd a proorocit. Cînd îl exprima se întîmpla într-adevăr. Ceea ce spunea el era pe cale să se împlinească, şi totuşi el a început să strige: „Ce să fac?"

Oh, dacă nu este aceasta fiinţa noastră omenească! Dacă nu sînt eu acesta! **Dacă nu sînt eu acesta!** EL a dovedit-o: „Ceea ce exprimi tu se va împlini. EU sînt cu tine." Aici s-a creat o situaţie pentru un moment. „Ce trebuie să fac? Ce trebuie să fac, Doamne? Doamne, unde eşti? Mă auzi? Ce trebuie să fac?" EL l-a însărcinat, dovedit şi confirmat şi a lucrat totul prin el, şi aici. Dumnezeu s-a exprimat pe Sine.

Omul vrea să se odihnească şi să fie împins de Dumnezeu. El ştia doar că Dumnezeu l-a uns pentru această lucrare şi că Dumnezeu a dovedit totul. Timpul de a elibera poporul era prezent. Dumnezeu i-a adunat pe toţi într-un grup prin semnele şi minunile Lui. (Mă urmăriţi?) EL i-a adunat în grup şi a dovedit ceea ce a spus. Scriptura spune aşa. Aici a fost un semn aici a fost dovada. Aici a fost tot ce a spus El. Apoi a venit la ei ca prooroc. Ceea ce a şi exprimat: Dumnezeu a confirmat-o; chiar şi muşte au fost create. Tot ceea ce i-a promis, a făcut. Dar el a vrut totuşi să aştepte pe AŞA VORBEŞTE DOMNUL.

El ar fi trebuit să ştie că şi confirmarea pentru alegerea lui era AŞA VORBEŞTE DOMNUL. Sarcina lui cu care a fost însărcinat era AŞA VORBEŞTE DOMNUL. Puteţi să o cuprindeţi? De ce a mai aşteptat pe AŞA VORBEŞTE DOMNUL?

El a întrebat: „Doamne, ce pot să fac? I-am adus aşa de departe pe aceşti copii. Aici este situaţia: faraon vine. Ei vor muri cu toţii. Ce trebuie să fac? Ce trebuie să fac?"

El spusese deja înainte ce trebuiau să facă. El a spus deja exact ce trebuiau să facă. El a spus dinainte sfîrşitul naţiunii în care a fost crescut. Eu sper că mă înţelegeţi. Moise a spus deja: „Voi nu o să-i mai vedeţi niciodată. Dumnezeu îi va distruge." El spusese deja dinainte ce se va întîmpla cu ei şi totuşi: „Doamne, ce trebuie să fac? Eu voi aştepta pe AŞA VORBEŞTE DOMNUL. Eu voi vedea ce spune Dumnezeu şi apoi voi face." Gîndiţi-vă, acolo era un faraon care nu-l cunoştea pe Iosif. Voi ştiţi cînd s-a întîmplat. Moise s-a ridicat şi a proorocit sfîrşitul naţiunii. El era în locul unde trebuia să se întîmple, şi apoi a strigat: „Ce trebuie să fac, Doamne? Ce trebuie să fac?"

Nu este aceasta fiinţa omenească? Nu este aceasta exact natura omenească? „Ce trebuie să fac?" El a proorocit. Dumnezeu a confirmat tot ceea ce a exprimat el. El a fost chemat pentru această slujbă. De ce a mai întrebat: „Ce trebuie să fac?" Dacă avea nevoie de ceva, trebuia numai să exprime. Dumnezeu a vrut ca Moise să se folosească de darul credinţei care i-a fost dat pentru această lucrare. Dumnezeu a confirmat. A fost adevărul. Dumnezeu a vrut ca oamenii să recunoască că El este cu Moise. Şi el aştepta acolo şi a spus: „Doamne, eu sînt numai un copil. Spune-mi Tu acum, apoi voi merge şi voi face aceasta. Eu am nevoie de AŞA VORBEŞTE DOMNUL."

„Frate, este aceasta AŞA VORBEŞTE DOMNUL?"

„Da, da, frate Moise, aceasta este AŞA VORBEŞTE DOMNUL."

„Desigur, O.K. Acum o avem. AŞA VORBEŞTE DOMNUL", şi s-a întîmplat. Nu a greşit nici măcar o

http://www.evanghelia.ro

dată. Niciodată nu a greşit, nici măcar o dată.

Aici s-au ivit nişte situaţii deosebite. EL i-a condus în această călătorie. Biserica este chemată deja afară. EL i-a condus în călătorie, ei înaintau şi Moise începea să strige: „Doamne, este AŞA VORBEŞTE DOMNUL? Ce trebuie să fac?"

În ordine. Dumnezeu a vrut ca Moise să se folosească de darul credinţei pe care El l-a aşezat în el şi pe care l-a confirmat. Dumnezeu a confirmat clar înaintea poporului şi lui Moise, prin Cuvîntul şi lucrurile care se întîmplau, că El este. A fost dovedit clar. Nu mai era necesar să-şi facă griji. Nu mai era necesar să-şi facă gînduri asupra lucrurilor, pentru că era deja clarificat. El a făcut deja lucrurile acestea. El a dovedit prin chemarea muştelor la viaţă, că Cuvîntul lui Dumnezeu este în el. Dar aici el a vrut să întrebe ce este de făcut, cînd s-a ivit această situaţie.

Eu sper că aceasta se va imprima adînc în voi ca să putem vedea unde ne aflăm. Nu vă face să vă simţiţi mari cînd vedem aceste lucruri? Noi ne gîndim la Moise arătînd greşelile lui, dar să le vedem pe ale noastre!

El stătea acolo. El ştia că Scriptura spune că acesta este ceasul zilei cînd se va întîmpla aceasta. El mai ştia că Dumnezeu i s-a arătat într-un stîlp de foc. El a coborît la popor şi tot ceea ce a exprimat, s-a întîmplat au fost chiar create unele el a făcut lucruri pe care numai Dumnezeu le poate face şi a arătat prin aceasta că vocea lui este vocea lui Dumnezeu. Aici erau împrejurările cu poporul pe care l-a condus afară, pe care trebuia să-l conducă în ţara făgăduită. Şi acum stătea acolo şi striga: „Ce trebuie să fac?"

Aceasta este fiinţa omenească care tot vrea cum mi-a povestit odată fratele Roy Slaughter (eu cred că stă acolo după uşă), ce a făcut cineva cu mine, şi eu am spus: „Eu am făcut asta, iar acum asta …"

El a spus: „Frate Branham, astăzi îi laşi să se sprijine de umerii tăi, iar mîine trebuie să-i duci în spate."

Aşa este cu oamenii. Astăzi se sprijină de umerii voştri, iar mîine trebuie să-i duci în spate. Aşa a făcut Moise. Dumnezeu a trebuit să-l poarte după ce l-a însărcinat şi i-a dovedit că El o face! Poporul ar fi trebuit să spună: „Moise, vorbeşte Cuvîntul. Eu am văzut că tu ai făcut-o acolo. Dumnezeu te-a confirmat acolo. Tu eşti astăzi acelaşi." Amin. „Fă-o." Amin. El ar fi trebuit s-o ştie, dar el nu a ştiut-o. Bine.

Cum a fost atunci aşa este şi astăzi. Aceasta a ajuns la Dumnezeu. Cred că Dumnezeu a fost dezgustat din cauza aceasta. EL a spus: „De ce strigi la Mine? Nu am legitimat confirmarea Mea deja? Nu ţi-am spus că Eu te-am trimis pentru această slujbă? Nu ţi-am spus să mergi şi să faci asta? Nu ţi-am făgăduit că voi face aceasta, că voi fi cu gura ta, că voi vorbi prin tine şi voi face aceasta, şi tu vei face semnele şi minunile? Nu ţi-am promis? Nu am făcut exact ceea ce ţi-am promis şi am distrus fiecare duşman din apropierea ta? Acum stai la Marea Roşie pe drumul indicat, cum T ¸i-am poruncit, şi strigi la Mine. Nu Mă crezi? Nu vezi că Eu te-am trimis să faci aceasta?"

Oh, aceasta este omeneşte! EL a fost dezgustat de aceste lucruri. EL a spus: „Tu ştii că poţi să te foloseşti de acest dar. Tu ştii că trebuie să-i duci pe copiii aceştia în ţara făgăduită. Acum eşti într-un colţ strîmt. Tu nu poţi să faci altceva. Aici este necazul. De ce strigi la Mine? De ce te uiţi la Mine? De ce strigi la Mine? Nu am confirmat înaintea poporului? Nu ţi-am dovedit şi ţie? Nu am spus? Nu este conform Scripturii? Nu am promis că voi conduce poporul în ţara aceasta? Nu te-am chemat şi ţi-am spus că Eu o voi face? Nu te-am chemat şi trimis să faci aceasta, şi nu ai fost tu, ci Eu? EU voi merge cu tine şi voi fi cu buzele tale. Ceea ce exprimi, Eu voi confirma şi dovedi. Nu am făcut-o? Dacă întîmpini o situaţie minoră, de ce te comporţi ca un copil? Tu trebuie să fii un bărbat. Vorbeşte poporului." Amin. „Înaintează." Amin. Aici o aveţi. „Nu striga, vorbeşte!" Amin.

Oh, asta îmi place. „De ce strigi la Mine? Vorbeşte poporului şi mergeţi înainte către ţintă. Indiferent ce este, boală, învierea morţilor, sau altceva: **Vorbeşte!** EU confirm. Vorbeşte poporului."

Ce fel de lecţie! Ce fel de lecţie! Oh, unde ne găsim noi în călătoria noastră? Vedeţi unde sîntem acum. Da, la al treilea exod, desigur. Recunoaşteţi, noi sîntem direct aici în faţa uşii, înaintea venirii Domnului.

El a fost uns pentru această misiune şi tot mai aşteptăm pe AŞA VORBEŞTE DOMNUL! Dumnezeu a avut destul. EL a spus: „Nu mai striga; vorbeşte! EU te trimit."

O, Doamne. Ce este această adunare în dimineaţa aceasta! Dumnezeu a confirmat cu stîlpul de foc, prin semne şi minuni, în fiecare mod cum a fost în zilele Sodomei. EL a spus că va veni din nou. Aici este lumea în această situaţie. Aici este naţiunea în această situaţie. Femeile sînt în starea lor, bărbaţii sînt în starea lor, biserica în starea ei. Totul, elementele, semnele, farfuriile zburătoare pe cer şi diferitele feluri de fenomene tainice, marea urlă, fluxurile şi refluxurile, inimile oamenilor cedează, frica, neînţelegeri între naţiuni, prăbuşirea bisericii, păcătosul se ridică şi se pune peste toate lucrurile care sînt numite dumnezeu sau slujbă dumnezeiască, el, care se aşează în templul lui Dumnezeu şi se expune. Toate acestea au venit în această naţiune.

http://www.evanghelia.ro

Biserica s-a organizat, toți s-au adunat ca niște stricate la o curvă, toți în același fel de curvie. Ce este? Ei le permit femeilor să-şi taie părul, le spun bărbaților că pot să facă *una* şi *cealaltă*, un predicator spune: „Faceți *asta*", avem toți Evanghelia socială, etc. Nu vedeți că este curvie spirituală împotriva Cuvîntului adevărat al lui Dumnezeu? Dumnezeu ne-a trimis Cuvîntul Lui adevărat în afara denominațiunilor, fără strictețe şi ne-a dat un stîlp de foc, Duhul Sfînt care este deja de 30 de ani cu noi. Tot ce a proorocit şi a exprimat, s-a împlinit cum a spus El.

„Vorbeşte-i poporului; şi înaintează." Amin. Noi avem o țintă, aceasta este mîntuirea. Amin. Lăsați-ne să mergem acolo. Noi sîntem pe drumul înspre țara făgăduită. „Toate lucrurile sînt posibile celor ce cred."

„Vorbeşte-le oamenilor. Nu am dovedit-o? Nu am lăsat să fotografiați chipul Meu şi am făcut toate celelalte lucruri care puteau să fie făcute pentru a dovedi că Eu sînt cu tine? Nu au scris revistele înainte cu cîteva săptămîni articolul despre ceea ce se va întîmpla şi ai anunțat cu trei luni înainte de aici de pe platformă? S-a întîmplat şi confirmat, chiar şi ştiința ştie despre aceste lucruri; şi tot ce am mai făcut Eu şi tu tot mai aştepți. Vorbeşte-i poporului şi înaintează ca să ajungeți la țintă." Amin.

Nu a spus Natan, profetul, lui David - împăratul uns: „Fă tot ce este în inima ta, căci Dumnezeu este cu tine." El i-a spus lui David: „Fă tot ce este în inima ta. Dumnezeu este cu tine."

Iosua a fost uns să ia țara în primire pentru Dumnezeu şi poporul Lui. Ziua a fost scurtă şi el a avut nevoie de mai mult timp pentru lucrarea pentru care a fost trimis şi însărcinat. Iosua un bărbat. El a fost uns. Dumnezeu i-a zis: „Cum am fost cu Moise, aşa voi fi şi cu tine." Amin. „Le voi da această țară. EU vreau ca tu să mergi acolo şi să faci ordine cu amaleciții, filistenii, fereziții şi cu toți ceilalți. EU sînt cu tine. Nici un om nu-ți va rezista în toate zilele vieții tale. Nici un om nu te va putea opri. Mergi acolo înăuntru."

Iosua a tras sabia şi a spus: „Urmați-mă." El s-a dus şi a început să se lupte. Ce a fost? El i-a nimicit. Aici erau grupuri mici şi dincolo erau grupuri mici. Cînd a venit noaptea, ei au vrut să se adune toți într-o garnizoană şi să vină cu putere mare împotriva lui. Soarele era pe asfințite. El nu a căzut în genunchi şi a spus: „Doamne, Dumnezeule, ce să fac? Ce să fac?" El a **vorbit**. El a avut o rugăminte şi a spus: „Soare, stai pe loc!" El nu a strigat el a poruncit: „Soare, stai pe loc! Eu solicit aceasta. Eu sînt slujitorul lui Dumnezeu, sînt uns pentru această lucrare şi eu am o dorință. Stai pe loc şi nu înceta să strălucești. Lună, stai pe loc acolo unde eşti!", pînă cînd a fost terminată lupta şi toată armata dușmană a fost învinsă.

Soarele l-a ascultat. Nici un strigăt el i-a vorbit soarelui şi a zis: „Stai pe loc, soare, şi rămîi acolo! Iar tu, lună, rămîi unde eşti acum." El nu a strigat: „Ce pot să fac acum, Doamne? Dă-mi ceva mai multă lumină." El avea nevoie de lumina soarelui, el a poruncit şi soarele l-a ascultat. El i-a poruncit soarelui să stea pe loc.

Samson care a fost uns şi trimis de Dumnezeu şi căruia i-a fost dat darul puterii, s-a ridicat. El a fost hotărît pentru distrugerea națiunii filistenilor. Pentru aceasta a fost el născut şi uns de Dumnezeu, să-i distrugă pe filisteni. Într-o zi ei l-au surprins pe cîmp, fără sulița lui, fără apărătoarea lui. Mii de filisteni înarmați au năvălit asupra lui în acelaşi timp. A îngenunchiat el şi a zis: „O, Doamne, eu aştept o viziune. O, Doamne, ce trebuie să fac? Spune-mi ce trebuie să fac."? El ştia că are o cauză. El nu a găsit altceva decît o falcă de măgar şi a omorît mii de filisteni. El nu a strigat către Dumnezeu. Dumnezeu precis l-a confirmat şi prin alte lucruri pe care le-a făcut deja, că el este. El a fost un slujitor al lui Dumnezeu, confirmat şi uns, care trebuia să-i distrugă pe filisteni, şi el a făcut-o. Indiferent de situații, el a făcut-o. El nu s-a rugat pentru nimic. Era slujba lui. Dumnezeu a lucrat prin el. El a luat falca de măgar şi i-a bătut pe filisteni.

Ar fi fost de ajuns o lovitură pe aceste coifuri de 1 1/2 țoli (4 cm), pentru a se împrăştia acest os în mii de bucăți. El a doborît mii cu el şi i-a omorît, şi după aceea tot îl mai avea în mîna lui. El nu a pus întrebări. El nu a strigat. El a vorbit. El i-a distrus.

Învinge-i pe filisteni! „Să-i învinge pe filisteni, Doamne? Eu ştiu, Tu m-ai trimis Doamne, să o fac. Da, Doamne, eu ştiu că Tu m-ai trimis să distrug națiunea filistenilor. Mii de filisteni mă înconjoară. Eu nu am nimic; ce să fac acum, Doamne?" Oh, nimic nu l-a putut opri. El este uns pentru lucrare. Nimic nu vă poate dăuna. Nu, nimic. Aleluia.

El a luat ceea ce avea şi i-a lovit. Aşa este. Cînd dușmanul l-a înghesuit în colț şi a spus: „Acum îl avem între pereți, acum îl avem. Acum îl avem înăuntru cu această femeie. Noi avem aceste porți mari cu lanțuri peste tot. El nu mai poate ieşi. Noi îl avem."

Samson nu a strigat: „Oh, Doamne, m-au înconjurat cu toate aceste denominațiuni. Ce să fac? Ce trebuie să fac?" Nu a făcut astfel. El a mers, a luat poarta oraşului şi a plecat. Amin!

El a fost uns pentru slujbă. El a fost chemat de Dumnezeu, ei nu l-au îngrădit, nu. El a luat poarta cu el. El nu s-a rugat pentru aceasta. El nu l-a întrebat pe Dumnezeu dacă să o facă sau nu. A aparținut de această slujbă.

http://www.evanghelia.ro

Amin! Amin! Amin! Aparţinea de sarcinile lui.

„De ce să strigi la Mine? Vorbeşte şi înaintează." Amin. „Nu striga vorbeşte!" El a încetat să se plîngă. El este destul de în vîrstă ca să vorbească. Aşa este. El ştia că darul uns cu putere putea să-l distrugă pe fiecare filistean care i se împotrivea. Amin. Dar noi nu ştim, vedeţi voi? Noi tot mai sîntem bebeluşi cu sticla în gură. El ştia asta. El a ştiut că pentru aceasta l-a lăsat Dumnezeu să se afirme. Nimic nu l-a putut birui în toate zilele vieţii lui. Nimic nu l-a putut distruge. Pentru acest scop a fost ridicat, cum a fost şi Moise. Nimic nu îl putea opri. Nici amaleciţii şi nici altceva. El a fost pe drumul înspre ţara făgăduită. Samson ştia că este pe drum.

Iosua ştia că va cuceri ţara. El a fost confirmat. Cuvîntul lui Dumnezeu a făgăduit, iar Duhul Sfînt a fost acolo pentru a confirma. El se afla pe drumul lui, şi nu era nimic care să i se pună în cale. El stătea direct în slujba lui Dumnezeu. Nimic nu i se putea pune în cale. El a ridicat simplu stîlpii şi i-a pus pe umerii lui au fost cam patru, cinci tone a mers pe vîrful muntelui şi s-a aşezat. Nimic nu i se putea pune în cale. El avea un dar uns de la Dumnezeu.

El nu trebuia să strige: „Doamne, ce trebuie să fac?" El a fost deja uns să o facă. Aceasta a fost AŞA VORBEŞTE DOMNUL. „Termină cu ei." Aleluia. „Eu te-am ridicat pentru acest scop." Amin.

„Ce trebuie să fac, Doamne? Ce să fac aici la Marea Roşie?"

„Nu T¸i-am spus că un munte îţi va sluji ca semn? La acest munte te vei întoarce. Tu îi vei aduce pe aceşti copii în ţară. Nu pentru acest scop te-am chemat? De ce te îngrijorezi de ceva care-ţi stă în cale? Vorbeşte şi înaintează." Amin şi Amin. „EU te-am chemat pentru scopul acesta."

David a ştiut că era uns. El a fost confirmat ca arcaş bun. El ştia că şi ceilalţi ştiu că el este un ţintaş bun. David era uns; el ştia. Cînd a stat în faţa lui Goliat, nu a strigat: „O, Doamne, ce trebuie să fac acum? Eu ştiu ce ai făcut Tu în trecut; Tu m-ai lăsat să ucid un urs, Tu m-ai lăsat să ucid un leu, dar, dar, dar, dar ce este cu acest Goliat acolo?" El nu a procedat aşa; el a vorbit simplu. Ce a spus el? „T¸ie îţi va merge ca celorlalţi." El a vorbit şi a înaintat.

El nu s-a rugat şi nici nu a postit. El ştia că era uns. El era uns şi praştia s-a dovedit a fi arma cea mai bună. El avea credinţă în ungerea lui. El avea credinţă că Dumnezeu putea conduce piatra direct în mijlocul frunţii; acesta a fost unicul punct pentru a-l lovi. El ştia că este un ţintaş bun. Amin. El ştia că Dumnezeu l-a hotărît pentru acest lucru. Amin. El ştia că a ucis leul. El ştia ca a ucis ursul; dar asta s-a întîmplat pentru moşia tatălui său pămîntesc. Aici era vorba despre averea Tatălui lui ceresc. Amin.

El nu a îngenunchiat şi a spus: „Ce trebuie să fac, Doamne?" El a zis: „T¸ie ţi se va întîmpla ca ursului şi leului. Eu vin acum." Slavă lui Dumnezeu! Desigur.

El a vorbit şi a înaintat ca să-l întîlnească pe acest Goliat, neluînd în seamă mărimea lui. El era un băiat tînăr, sănătos şi arătos, ştiţi voi. El nu era prea mare, era numai un tinerel. Biblia spune că era un băiat frumuşel, neluînd în seamă mărimea lui şi aptitudinea de a o face.

Voi ştiţi, episcopul i-a zis: „Uită-te aici fiule, acest bărbat este un teolog. El este un războinic. Tu nu te poţi pune cu el."

Fraţii lui au zis: „O, tu îndrăzneţule, ai venit aici să faci o astfel de treabă? Mergi înapoi acasă." Aceasta nu l-a împiedicat. De ce? El ştia că este uns.

„Dumnezeul care m-a salvat din ghearele leului şi ursului cu atît mai mult mă va elibera de acest filistean. Eu vin aici. Vin împotriva ta în Numele Domnului, Dumnezeul Israelului." Amin.

El nu s-a rugat intensiv. El se rugase deja înainte. El a fost uns pentru această lucrare. El trebuia să vorbească şi să înainteze. Mai mult nu trebuia să se facă. „Vorbeşte şi înaintează."

De mai mult nu era nevoie. Pe el nu-l interesau fraţii denominaţionali, batjocoritorii, care după cum ştiţi, erau şi ei acolo. O, da. Ei stăteau acolo şi batjocoreau, rîdeau şi ziceau (voi ştiţi, ei erau fraţii lui): „Tu eşti numai îndrăzneţ." Asta nu l-a mişcat deloc. „Tu vrei numai să te deosebeşti de ceilalţi. Tu vrei numai să te ridici."

Dacă ar fi fost numai o reliefare, atunci aşa ar fi fost. David ştia că untdelemnul uns era pe el. Lui nu-i păsa de altceva. El a spus: „Filisteanului i se va întîmpla ca şi leului şi ursului, pentru că eu merg acum împotriva lui." El a spus-o dinainte de a se întîmpla. Ce a făcut el? El a omorît ursul; el a omorît leul. Cu ce l-a lovit pe leu? Cu o praştie, şi apoi ursul şi leul şi a omorît leul cu un cuţit. Acelaşi lucru l-a făcut cu Goliat. L-a doborît la pămînt cu o piatră, a tras sabia şi i-a tăiat capul. Direct înaintea tuturor. Ce a spus el înainte de a se întîmpla? „T¸ie ţi se va întîmpla ca şi lor." De ce? El a vorbit Cuvîntul şi apoi a înaintat pentru a-l aduce la împlinire. Amin. O, frate! El a vorbit şi a stăpînit în ziua aceea situaţia.

Dacă a existat vreun timp în care oamenii trebuie să vorbească, atunci este acum. (În cîteva minute voi încheia, aveţi încă puţină răbdare cu mine. Eu mi-am mai notat cîteva lucruri şi texte pe care vreau să le prezint.)

http://www.evanghelia.ro

Petru nu a strigat cînd a găsit un bărbat care avea destulă credinţă pentru a fi vindecat, şi zăcea acolo la poarta oraşului. El nu s-a aruncat la pămînt şi nu s-a rugat ziua şi noaptea, sau o rugăciune lungă în care să fi spus: „Doamne, eu Te rog acum, ajută-i acestui om sărac paralizat. Eu văd că el are credinţă. Eu ştiu că el este credincios. Eu l-am întrebat şi el a spus că are credinţă. El a crezut ce i-am spus. Eu i-am povestit ce ai făcut Tu şi eu zic acum Doamne … Poţi să-mi dai pe AŞA VORBEŞTE DOMNUL pentru el?"

Nu, el ştia că este un apostol uns. El ştia că Isus Hristos l-a însărcinat: „Vindecaţi-i pe bolnavi, înviaţi morţii, faceţi-i pe leproşi curaţi, scoateţi draci. Fără plată aţi primit, fără plată să daţi mai departe." EL a spus: „Petru, du-te acolo şi fă asta." Nu era nevoie să se roage intensiv; el era însărcinat.

Ce a spus el? El a spus: „În Numele lui Isus Hristos …" El a exprimat Numele lui Isus Hristos. Bărbatul zăcea acolo. El l-a tras de mînă şi a zis: „Ridică-te în picioare!" El l-a sprijinit pînă cînd oasele lui s-au întărit şi a început să meargă.

De ce? El nu s-a rugat toată noaptea. El nu a strigat la Dumnezeu; el a auzit clar din gura lui Isus Hristos că el este uns în această lucrare. El a vorbit şi l-a ridicat pentru că el ştia că era uns ca apostol pentru acest scop.

Oamenii peste care a trecut umbra lui, nu au zis: „Oh, vino Petre, strigă şi roagă-te lui Dumnezeu rugăciunea credinţei pentru noi." Nu, nu, ei nu au spus aşa. Ei ştiau că el era un uns şi un apostol confirmat al lui Dumnezeu. De aceea ei au spus: „Dacă am putea să fim numai în umbra lui. Tu nu trebuie să spui nimic. Noi ştim, noi credem." În ei era viaţă. Apostolul nu putea merge la toţi şi nu toţi puteau veni la el, dar totuşi aveau parte de vindecare.

Moise a spus: „Nu numai eu, ci noi toţi plecăm. Noi toţi avem ceva de făcut. Noi toţi trebuie să fim unşi." Ei îl vedeau pe apostol cum vindecă un bărbat bolnav şi toate celelalte lucruri pe care le făcea. Ei ştiau că el nu putea veni la toţi, de aceea ei nu au spus: „Petre, vino şi spune-mi ce a spus Domnul." Ei au spus: „Dacă am putea numai să stăm la umbra lui, ne-am vindeca, pentru că acelaşi Dumnezeu care a fost în Isus Hristos este şi în el; noi vedem că se fac aceleaşi lucrări." Ei au atins haina lui Isus şi au stat în umbra lui Petru, căci Isus era în acest bărbat. Dacă umbra cădea pe ei, atunci erau vindecaţi. Biblia spune că fiecare a fost vindecat. Nu au fost rugăciuni toată noaptea. Ei au spus: „Doamne, dacă merg în umbra acestui apostol …" Ei ştiau. Lumina i-a atins. Inimile erau umplute, credinţa lor era liberă. Amin. Ei credeau, ei au văzut. Cu batistele lui Pavel a fost exact la fel.

Isus nu a strigat cînd i-a fost adus băiatul demonizat, care avea epilepsie şi a căzut în foc. EL nu a spus: „Tată, Eu sînt Fiul Tău, Tu m-ai trimis aici să fac *asta* şi *cealaltă*. Poţi să-l vindeci pe acest băiat?" EL nu a spus aşa. EL a spus: „Satano, îţi poruncesc să ieşi afară!" EL a vorbit şi băiatul a devenit sănătos.

Cînd Isus s-a întîlnit cu acel demonizat care stătea prin morminte şi era stăpînit de două mii de draci, El nu a strigat; dracii au fost acei care au strigat: „Dacă ne scoţi afară, atunci lasă-ne să intrăm în turma aceea de porci."

Isus nu a spus: „Tată, sînt Eu în stare să fac aceasta?" EL a spus: „Ieşi afară din el!", şi dracii au luat-o la fugă. Desigur, El a ştiut că El este Mesia.

La mormîntul lui Lazăr (el era deja de trei zile mort) ei au spus: „Dacă ai fi fost aici, el nu ar fi murit."

EL a spus: „EU sînt învierea şi viaţa." Nu *unde, cînd* şi *cum*. „Cine crede în Mine va trăi, chiar dacă va muri." Amin. EL ştia cine este. EL ştia că El este Emanuel. EL ştia că El este învierea. EL ştia că este viaţa. EL ştia că în El locuieşte toată plinătatea dumnezeirii. EL îi vedea pe aceşti oameni sărmani şi a văzut cu ce l-a însărcinat Dumnezeu, ce i-a poruncit. EL s-a dus acolo.

EL nu a spus: „Aşteptaţi, Eu îngenunchiez aici şi voi toţi îngenunchiaţi aici şi vă rugaţi." EL a întrebat: „Credeţi voi că sînt în stare să o fac?" Amin. EL a întrebat după aceea. Nu era vorba despre El, ci despre ei.

„Da, Doamne, eu cred, că Tu eşti Fiul lui Dumnezeu, care trebuie să vină în lume." Oh! Acolo este El identificat. Ceva trebuie să se întîmple.

„Lazăre, ieşi afară!" EL a vorbit şi un om mort a ieşit afară. Nu *„pot Eu?"*, El a vorbit numai. Cînd a avut loc întîlnirea cu credinţa, s-a întîmplat.

EL vorbeşte El a vorbit, şi orbii au văzut, şchiopii au umblat, surzii au auzit, dracii urlau şi ieşeau afară, morţii erau înviaţi totul. De ce? El nu s-a rugat intensiv, El era unsul Mesia. EL era Mesia. EL ştia, că El este. EL îşi cunoştea locul. EL ştia de ce a fost trimis. EL ştia că Tatăl l-a identificat ca Mesia pentru credincioşi; şi dacă se întîlnea cu un credincios cu credinţă, vorbea numai Cuvîntul. Dracii fugeau. Desigur. Vorbeşte. Nu striga **vorbeşte!** Amin.

EL îşi cunoştea dreptul dat de Dumnezeu, dar noi nu. EL ştia ce era; noi nu.

Moise a uitat. Samson a înţeles. Alţii au înţeles. Iosua a înţeles. Moise a uitat. Dumnezeu a trebuit să-l facă atent. EL a spus: „De ce strigi la Mine? EU te-am trimis să faci această lucrare; vorbeşte! şi înaintează înspre

http://www.evanghelia.ro

țintă. EU ți-am spus că vei ajunge la acest munte. Ia copiii şi condu-i mai departe. Vorbeşte numai, nu mă interesează de ceea ce-ți stă în cale; eliberează drumul. EU îți dau autoritatea să faci asta. EU am vorbit, tu ai vorbit şi ai chemat la viață muştele şi celelalte ființe. De ce strigi la Mine? De ce vii la mine şi strigi pentru aceste lucruri? Vorbeşte pur şi simplu şi vezi cum se întîmplă, asta este totul." Oh, cum iubesc eu aceasta!

Tot ce a spus Isus, El a vorbit numai Cuvîntul, s-a întîmplat. Dumnezeu l-a confirmat ca Fiu al Său: „Acesta este Fiul Meu iubit în care am plăcere. De El să ascultați."

Observați. Ce curajos, ce maiestuos stătea Isus înaintea criticilor. EL a spus: „Dărîmați templul acesta iar Eu mă voi ruga Tatălui şi apoi vom vedea ce face El."? „Dărîmați templul acesta şi Eu îl voi zidi în trei zile!" Nu *„Eu sper că o voi face, Eu voi încerca"* EU îl **voi** zidi! De ce? Scriptura spune aşa. Aceeaşi Scriptură care spune că va învia trupul Lui, ne dă autoritatea, puterea. Amin! „În Numele Meu vor scoate draci; vor vorbi în limbi, vor călca pe şerpi şi dacă vor bea ceva de moarte nu îi va vătăma. Îşi vor pune mîinile peste bolnavi şi bolnavii se vor însănătoşi."

„De ce strigi la Mine? Vorbeşte şi înaintează!" cu curaj „Dărîmați acest templu şi Eu îl voi zidi în trei zile."

Oh, gîndiți-vă acum. (Încheiem.) A fost acelaşi El. EL a fost Cel care a spus în Ioan 14, 12: „Cine crede în Mine, va face şi el lucrările pe care le fac Eu." Este aşa? EL a fost Acela care a zis aceasta. Isus a fost Acela care a zis în Marcu 11, 23: „Dacă va zice cineva muntelui acestuia …" (nu, „Dacă vă rugați muntelui") „Dacă va zice cineva muntelui acestuia: ‚Ridică-te şi aruncă-te în mare' şi dacă nu se va îndoi în inima lui, ci va crede că ce zice se va face, va avea lucrul cerut." Dacă o spuneți numai cu îndrăzneală, nu se va întîmpla, dar dacă este ceva în voi şi sînteți unşi pentru o lucrare, şi voi ştiți că este voia lui Dumnezeu să faceți asta, voi o exprimați şi se va întîmpla. EL a fost Acela care a spus: „Dacă rămîneți în Mine şi cuvintele Mele în voi, atunci puteți să vă rugați pentru ce vreți, şi se va împlini." Oh, vedeți voi ce vreau să spun?

Iertați-mă, dar acum îmi vine un gînd care trebuie să-l spun: EL a fost acela care a spus acolo în pădure: „Tu nu ai nici un animal", şi El a creat trei veverițe în fața noastră. Ce este? numai Cuvîntul vorbit. Numai Cuvîntul exprimat, trebuie numai spus ca ele să fie acolo şi acolo, acolo, acolo au fost ele. **EL** a fost cel din Kentucky. Nelly, Margie şi ceilalți, *El* a fost, acelaşi Dumnezeu care a fost acolo şi i-a vorbit lui Moise: „De ce strigi la Mine? Vorbeşte Cuvîntul." EL a fost cel care le-a adus la existență. EL este, El este.

EL a fost Cel care mi-a dat vedenia acum un an şi a spus că vom merge acolo pentru cele şapte peceți, că va începe cu un tunet puternic şi că va fi în forma unei piramide. Şi revista *Look-Life* a scris despre aceasta. Atîrnă acolo pe perete. EL a fost cel care a spus-o.

EL a fost Cel care în seara aceea a mers pe drum şi a văzut şarpele cel mare Mumba, care era pregătit să-l muşte pe fratele meu. EL a spus: „T ie ți s-a dat puterea să-l legi pe el şi tot ce este asemănător cu el."

EL a fost Cel care i-a vorbit soției mele cu păr cărunt, care şade acolo. EL a fost Cel care în dimineața aceea m-a trezit, şi stătea acolo în colțul încăperii şi a spus: „Să nu te temi să faci ceva, să mergi undeva sau să spui ceva, căci prezența lui Isus Hristos este cu tine indiferent unde mergi."

EL a fost Cel care în urmă cu trei luni, cînd eram în rugăciune şi mă întrebam ce se va întîmpla, mi-a pus o sabie în mînă şi a spus: „Aceasta este sabia împăratului." EL a fost.

EL a fost Cel care a spus către mine: „Cum am fost cu Moise, aşa te trimit pe tine."

EL a fost Cel care mi-a spus în urmă cu 30 de ani, pe cînd mai eram un tînăr şi stăteam la rîu ca predicator începător, în urmă cu 30 de ani cînd a venit lumina, acelaşi stîlp de foc din cer şi a spus: „Cum l-am trimis pe Ioan Botezătorul înaintea primei veniri a lui Hristos, aşa va merge mesajul tău înaintea celei de-a doua veniri" în toată lumea. Cum putea să se întîmple, dacă pastorul meu a rîs şi şi-a bătut joc de mine? Dar s-a întîmplat exact aşa. Aşa este. EL a fost Cel care a spus aceasta. Desigur.

Oh, El a fost Cel care a spus în viziune şi proorocie: „Se va întîmpla." EL a fost Cel care a spus: „Dacă cineva proorocește sau vede o viziune, o povestește şi se întîmplă, atunci gîndiți-vă că nu este respectivul, ci Eu sînt. EU sînt cu el." Oh, ce pot să spun mai departe, El este, El este, El este!

EL este Cel care a venit jos. Cînd le-am spus că stîlpul de foc a venit acolo la rîu, ei nu au putut crede. **EL** a fost Cel care a fost cu predicatorul baptist în fața a 30 000de oameni, în seara aceea în Sam Houston Colosseum, cînd a fost fotografiat Îngerul Domnului. **EL** a fost Cel care a proorocit unde se vor întîmpla aceste lucruri. **EL** a fost Cel care a spus aceasta. **EL** a fost Cel care a făcut lucrurile acestea. EL este acelaşi, ieri, azi şi în veci. EL a făcut exact ceea ce a spus că va face. Amin.

De ce să mai aştept? Dumnezeu a confirmat Cuvîntul. Este adevărul. Lăsați-ne să mergem mai departe. Să mergem. Lăsați-ne să mergem cu Domnul mai departe, să lăsăm în urmă toate îndoielile şi păcatele. Faceți curat în casă, frecați-o cu peria. Cum a spus fratele Junior Jackson că în viziunea sau visul lui au mai rămas numai

http://www.evanghelia.ro

lămpile. Numai lămpile au rămas şi ele aveau o dungă aurie; în visul pe care mi l-a povestit în urmă cu cîteva seri.

Frate Collins, fii fără grijă pentru peşte. El era alb; tu nu ştiai cum să-l iei. Lăsaţi tot ce este în contradicţie cu Cuvîntul. Gîndiţi-vă că acesta este adevărul, indiferent cît de fanatic vi se pare. Mergeţi înainte.

Este Duhul Sfînt, acelaşi Dumnezeu care l-a înviat pe Isus Hristos din morţi. Acelaşi care poate chema lucruri la existenţă; acelaşi care a trăit în zilele lui Moise, este astăzi acelaşi. EL a confirmat chemarea pentru zilele acestea din urmă. „Cum a fost în zilele Sodomei şi Gomorei, aşa va fi cînd va veni Fiul omului." Sodoma este aici. Acolo este un Billy Graham şi un Oral Roberts, şi biserica înaintează prin aceleaşi semne pe care le-a promis El pentru cele două locuri. Ele sînt aici. EL a spus aşa. O Doamne, dă-mi curaj, aceasta este rugăciunea mea. Ajută-mă o Doamne, Dumnezeul meu.

Aici trebuie să închei, este tîrziu.

„De ce strigi la Mine? De ce strigi la Mine, dacă ţi-am dovedit că Eu sînt cu tine? Nu v-am vindecat bolnavii?" ar zice El. „V-am spus lucruri care nu s-au împlinit exact? Pastorul vostru nu poate face asta. El nu poate. El este un om. EU sînt Domnul", asta ar spune El. „EU sînt Cel care a făcut-o. EU sînt Cel care i-a spus aceste lucruri. Nu este el. Este vocea Mea. EU sînt Cel care i-a înviat pe morţii voştri. EU sînt Cel care-i vindecă pe cei bolnavi. EU sînt Cel care prooroceşte aceste lucruri. Eu sînt Cel care aduce mîntuirea. EU sînt Cel care a dat făgăduinţa." O Doamne, dă-mi curajul să iau sabia Cuvîntului în mînă, să o ţin strîns şi să înaintez înspre al treilea exod, este rugăciunea mea. Vrem să ne aplecăm capetele.

Tată ceresc, s-a făcut tîrziu, dar Cuvîntul este scump, pentru că noi vedem tot timpul, Doamne, că ne întîlnim cu prezenţa lui Hristos. Eu îţi mulţumesc pentru bunătatea Ta, că ne-ai ocrotit şi ne-ai binecuvîntat. Noi Îţi mulţumim.

În timp ce ţin aceste batiste în mîna mea, Doamne, este vorba despre oamenii care au credinţă, care cred aceasta. Fie ca fiecare drac, fiecare boală care este aici, să-i părăsească pe oameni. Şi eu poruncesc ca fiecare duh rău care este aici şi nu este de la Dumnezeu, fiecare duh de boală, toate epidemiile şi paraliziile să plece. Noi nu ne găsim la umbra unui om, noi sîntem la umbra Evangheliei, a Evangheliei confirmate.

Stîlpul cel mare de foc care se mişcă încolo şi încoace în clădire, este acelaşi din care s-a pogorît Dumnezeu şi a împărţit Marea Roşie în două, ca Israelul să poată trece pe uscat. În timp ce priveşti în jos prin sîngele unicului Tău Fiu cu milă şi har, noi am vrea să fim ascultători. Fie ca noi să recunoaştem că Tu ne-ai chemat pentru această lucrare. Acesta este ceasul. Eu o spun în Numele lui Isus Hristos. Fie ca fiecare boală să plece din acest loc.

Fie ca fiecare femeie şi bărbat care cheamă Numele lui Isus Hristos să-şi predea viaţa astăzi din nou. Eu o predau pe a mea, o Doamne, pe altarul rugăciunii. Eu mă ruşinez de mine şi-mi aplec capul pînă la pămînt, din care Tu m-ai făcut.

Doamne, Dumnezeul meu, eu mă ruşinez de slăbiciunea şi necredinţa mea. Iartă-mă, Doamne. Dă-mi curaj. Dă-ne la toţi curaj. Eu mă simt ca Moise. Noi toţi ne aflăm pe drumul exodului. Noi nu vrem să lăsăm niciunul înapoi. Noi vrem să-i luăm pe toţi cu noi. Ei Îţi aparţin T¸ie. Eu îi cer pentru Tine. Binecuvîntează Tu poporul acesta astăzi, Doamne, admite-o. Binecuvîntează-mă împreună cu ei, Tată. Şi Numele Tău să fie slăvit. Cinstea T¸i se cuvine T¸ie. Dă-ne această credinţă veşnică, Doamne, în timp ce noi ne predăm acum. Aplecat aici peste Biblie şi masă1 Îţi predau viaţa mea, Doamne. Eu mă încred în fiecare făgăduinţă pe care o dai Tu. Eu ştiu că ele vor fi confirmate. Eu ştiu că ele sînt adevărate. Dă-mi curaj, Doamne. Condu-mă în ceea ce trebuie să fac şi să spun. Eu mă predau T¸ie împreună cu această biserică, Doamne. În Numele Domnului Isus Hristos. Amin.

(Fratele Branham cîntă.)

Lăsaţi-ne să ne ridicăm liniştiţi şi să cîntăm încet.
Noi vrem să ne ridicăm mîinile înspre El. Predaţi-vă lui Dumnezeu.

(Fratele Branham cîntă.)

Vrem să ne rugăm împreună, în timp ce ne ridicăm mîinile: Doamne Isuse, eu mă predau astăzi T¸ie cu o viaţă mai curată în slujba Ta, şi în viaţa care T¸i-o predau să fiu un slujitor mai plăcut decît în viaţa trecută. Iartă-mi necredinţa şi dă-ne credinţa care le-a fost dată sfinţilor. Eu mă predau T¸ie, în Numele lui Isus Hristos. În timp ce avem capetele aplecate …

http://www.evangheliа.ro

(Fratele Branham cîntă.)

În timp ce ne aplecăm capetele: simțiți că mesajul din dimineața aceasta v-a ajutat şi v-a dat curaj? Atunci veți ridica mîinile voastre înspre Dumnezeu şi veți spune: „O Dumnezeule, eu Îți mulțumesc." Eu am amîndouă mîinile ridicate, pentru că simt că m-a ajutat, că mi-a dat curaj.

Eu nu am ştiut că o să spun unele lucruri, dar le-am spus deja. Este o mustrare pentru mine. Eu m-am găsit într-o stare în care nu am crezut că sînt; eu m-am găsit vinovat pentru că strig tot timpul, în loc să vorbesc. O, Dumnezeule, ajută-mă începînd cu ceasul acesta, ca eu să fiu un slujitor şi mai predat. Nu mă rog numai pentru mine, ci şi pentru voi, care împreună formăm trupul lui Isus Hristos şi este chemat afară din lume, pregătit pentru țara făgăduită; fie ca Dumnezeu să-mi dea curaj să vorbesc astfel ca drumul să fie clar; ca voi să nu pierdeți drumul. Eu vă voi vorbi prin harul lui Dumnezeu. Eu voi merge pe urmele sîngeroase ale Celui care a mers înainte.

(Fratele Branham cîntă.)

Tată, noi îți aducem aceasta, predarea noastră, în Numele Fiului Tău, Isus Hristos. Amin.

Noi îi mulțumim Domnului pentru aceasta. Umblați într-o viață predată. Predați-vă dragostei şi smereniei. Umblați în Duhul, umblați, vorbiți, îmbrăcați-vă şi procedați ca nişte creştini, smeriți şi iubitori; nu pierdeți aceasta acum. Vocea lui Dumnezeu vorbeşte prin Cuvînt, vorbeşte prin daruri. Un dar vine, celălalt îl aduce la exprimare. Un alt dar vine şi aduce aceeaşi lucrare la exprimare. Vedeți, corespunde exact cu Cuvîntul şi cu ceasul. Dumnezeu este cu noi. Noi Îi mulțumim pentru aceasta. Cu capetele aplecate … Dacă sora noastră ar da tonul acum.

(Fratele Branham cîntă.)

Faceți numai asta: vorbiți Cuvîntul, exprimați Numele Lui. Lăsați-ne să cîntăm în timp ce încheiem.

(Fratele Branham cîntă.)

Noi vrem să ne dăm mîinile unii altora şi să spunem: „Eu mă voi ruga pentru tine, frate, tu roagă-te pentru mine."

(Fratele Branham cîntă.)

Cu capetele aplecate, lăsați-ne să cîntăm următorul verset:

(Fratele Branham cîntă.)

Noi stăm cu capetele şi inimile aplecate în încredințarea că Isus a spus: „Cine aude cuvintele Mele şi crede în Acela care M-a trimis pe Mine, are viața veşnică şi nu vine la judecată, ci a trecut din moarte la viață."

Noi ştim şi purtăm aceasta în pieptul nostru prin harul lui Dumnezeu, viața noastră să se schimbe prin această predare din dimineața aceasta, ca noi să devenim în gîndirea noastră mai pozitivi. Noi vom încerca să trăim în smerenie şi dragoste, să credem că Dumnezeu îi va da fiecăruia ceea ce cere. **Noi nu putem vorbi nimic rău unii împotriva altora.** Noi ne vom ruga pentru duşmanii noştri şi îi vom iubi; le vom face bine celor ce ne fac rău. Dumnezeu este Judecător peste cei drepți şi nedrepți; şi pe baza aceasta cu capetele aplecate, îl voi ruga pe prietenul nostru bun, fratele Lee Vayle, să se roage înainte de încheierea adunării. Fratele Vayle.

Amin.

http://www.evanghelia.ro